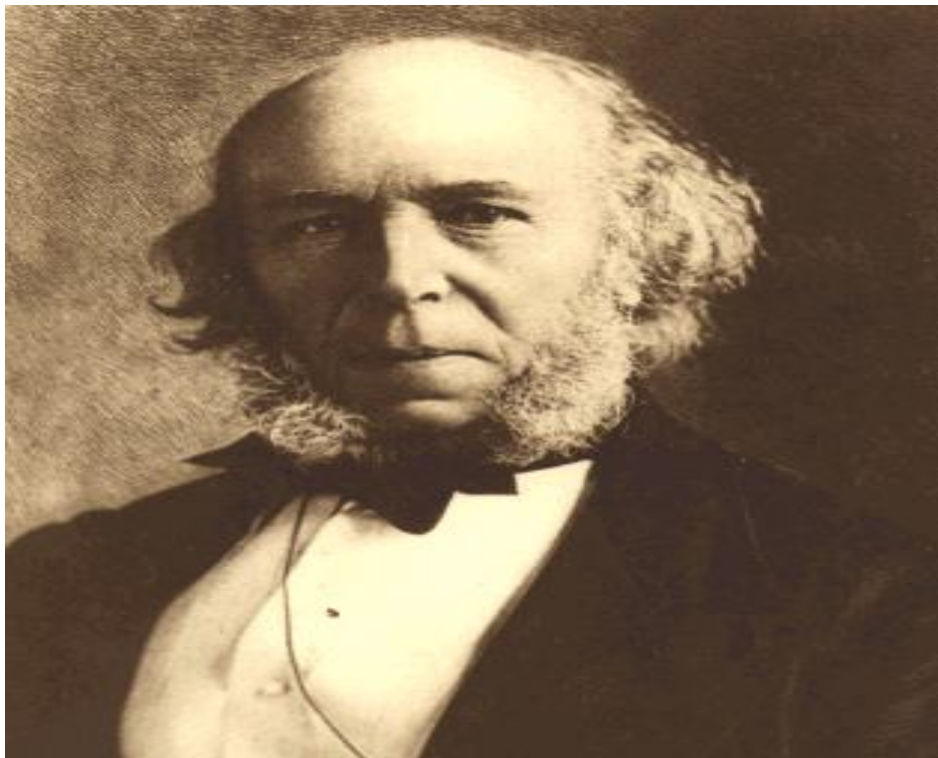

สังคมวิทยาชุมชน

รองศาสตราจารย์บุญเดิม พันรอบ

ทฤษฎีชุมชนต่าง ๆ นำเสนอการจัดประเภทชุมชน และแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนว่านักทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้เสนอวิธีการวิจัยชุมชน ทางด้านสังคมศาสตร์แสดงโครงสร้างชุมชน และวิวัฒนาการชุมชนอย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถวิเคราะห์และเข้าใจชุมชนตามหลักของสังคมวิทยาและสาขาที่เกี่ยวข้องได้อย่างชัดเจน นักสังคมวิทยาได้เสนอการศึกษาชุมชนที่สำคัญดังต่อไปนี้

เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (HERBERT SPENCER
1820-1903) เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์แบ่งชุมชนเป็น 2 ชุมชนคือ

1.สังคมทหาร(Military) หรือ สังคมชนบท สังคมชนบท
หรือสังคมทหาร เป็นชุมชนที่ใช้อำนาจรัฐควบคุม มีการตัดสิน
เด็ดขาด เน้นการรวบอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางสูง

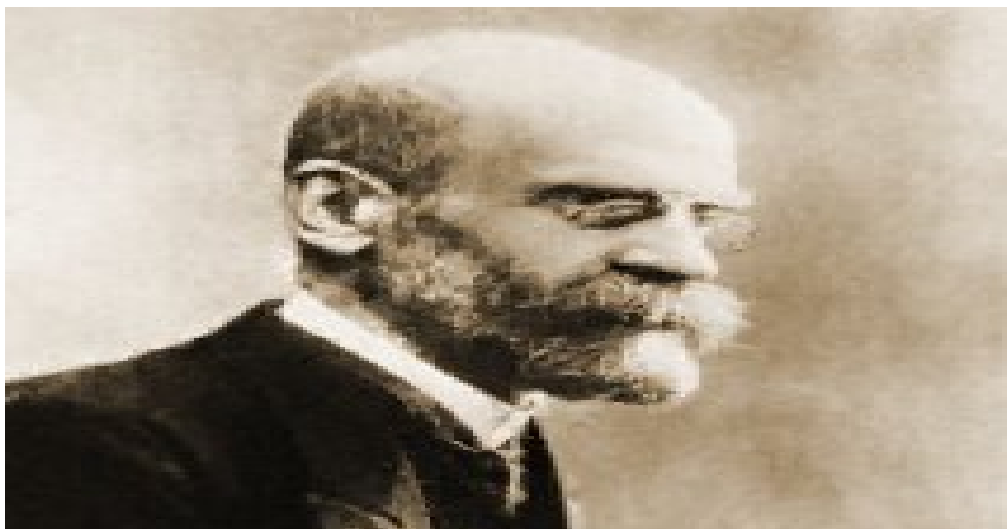
2.สังคมอุตสาหกรรม (Industry)หรือ สังคมเมืองสังคม
เมืองหรือสังคมอุตสาหกรรม เป็นสังคมที่เน้นปัจเจกนิยม มี
กลุ่มอาสาศัมคร เป็นสังคมที่มีการกระจายอำนาจจาก
ส่วนกลาง

1.สังคมทหารหรือสังคมชนบท
อำนาจรัฐควบคุม การตัดสินใจเด็ดขาด
รวบรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง

1.สังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมเมือง
ปัจเจกนิยม กลุ่มอาสาศัมคร
กระจายอำนาจ

อีมิล เดอร์ไคม์(EMILE DURKHEIM 1858-1917)

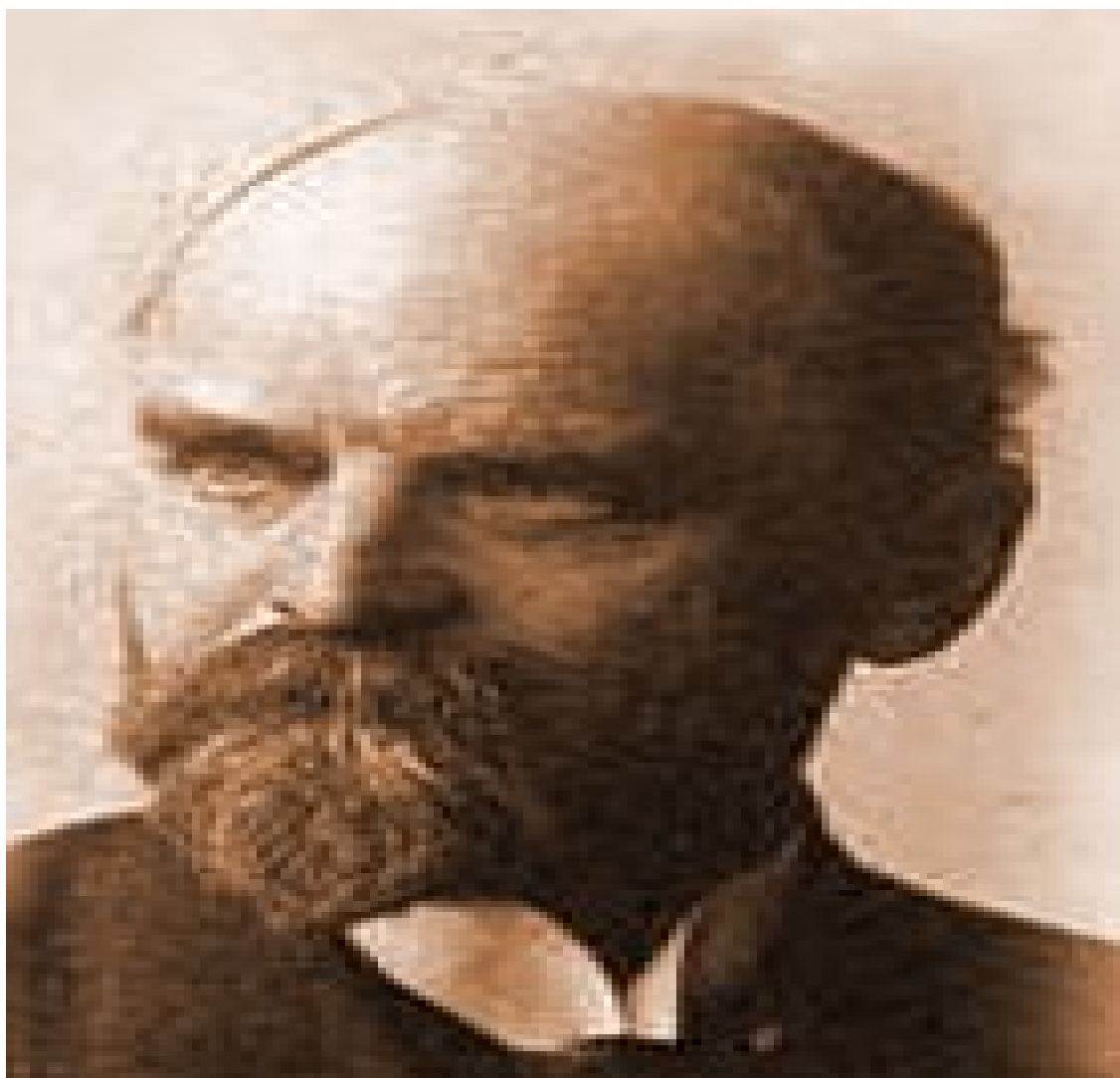
อีมิล เดอร์ไคม์แบ่งชุมชนตามรูปแบบความเป็นปึกแผ่นทางสังคม(Social solidarity)อีมิล เดอร์ไคม์แบ่งชุมชนออกเป็น 2 ชุมชน คือ

1.ชุมชนชนบท หรือความเป็นปึกแผ่นเชิงกลไก
(Mechanical solidarity)

2.ชุมชนเมือง หรือความเป็นปึกแผ่นเชิงอินทรีย์
(Organic solidarity)

ปัจจัย	ชุมชนชนบท	ชุมชนเมือง
พฤติกรรม	ได้รับอิทธิพลจากประเพณี ความเชื่อ ความคิดและสิ่งที่คล้ายคลึงกันนี้	เน้นลักษณะปัจเจกนิยม แรงงานมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทำให้เพิ่มลักษณะปัจเจกนิยม
กฎหมาย	เน้นการลงโทษ	เน้นกฎหมาย

กิจกรรม การควบคุมทางสังคม		
โครงสร้างการเมือง	การพบปะที่สาธารณะ	ความสัมพันธ์เกิดจากสัญญาของรัฐบาลต่อประชากร
เศรษฐกิจ	ทรัพย์สินร่วมกันของชุมชน	ทรัพย์สินส่วนบุคคลเกิดจากสัญญา
ศาสนา	โทเทมมิค-ความรักชาติ (Patriotism) ชุมชนและเผ่าชน	มีการนับถือเทพเจ้าที่มีลักษณะปัจเจกนิยม นับถือเทพเจ้าองค์เดียวและหลายองค์
การฆ่าตัวตาย	เพราะสังคม (Altruistic suicide)	ยึดตัวเองเป็นหลัก (Egoistic suicide) และสภาพไร้บรรทัดฐาน (Anomic)

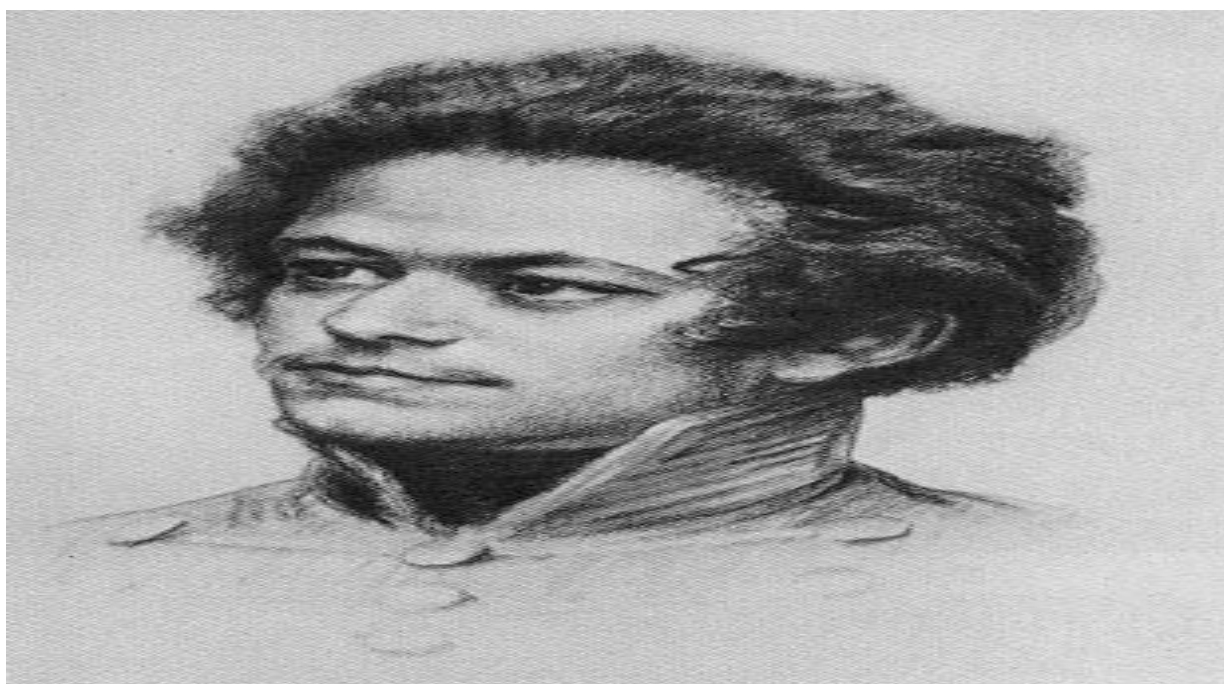

เฟอร์ดินานด์ ทอนนีส์ ((FERDINAND TONNIES
1855-1936) เฟอร์ดินานด์ ทอนนีส์แบ่งชุมชนออกเป็น

1. ชุมชนชนบท หรือ เกมิน์ชาฟต์(Gemeinschaft)
2. ชุมชนเมือง หรือ เกเซลล์ชาฟต์(Gesellschaft)

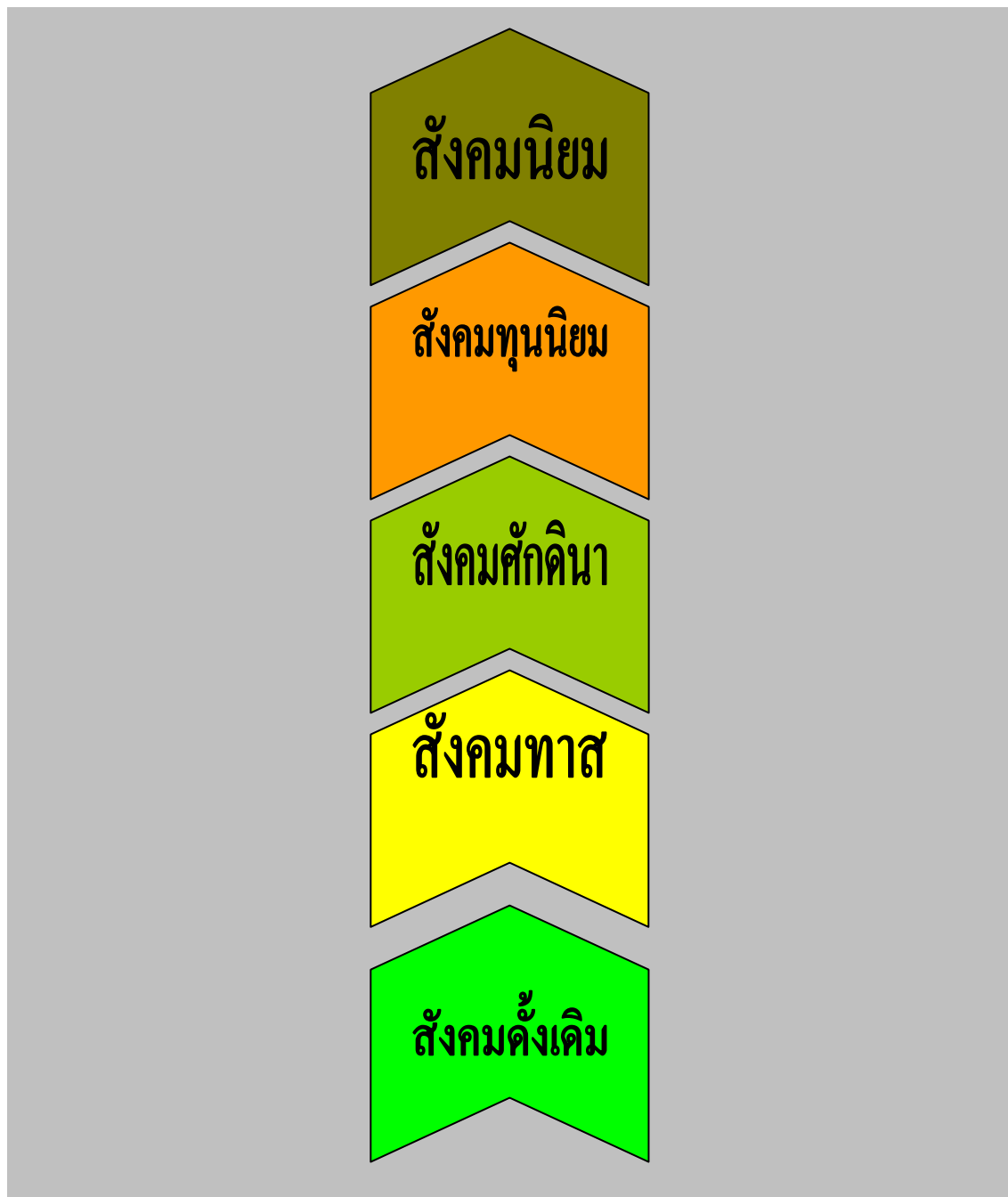
รูปแบบ สร้างสรรค์	เกมิน์ชาฟต์	เกเซลล์ชาฟต์
ชีวิต	ชุมชน	สาธารณชน
สังคม	ประเพณี	อุตสาหกรรม

ความสัมพันธ์	ครอบครัว ใกล้ชิด สัญชาติญาณ	เศรษฐกิจ ไม่ยึดตัว บุคคล สิ่งประดิษฐ์
แรงจูงใจ	ความช่วยเหลือร่วมกัน และการปกป้อง ความ รักความเข้าใจ	การแข่งขันทาง เศรษฐกิจ ค่านิยมทาง เศรษฐกิจและแรงงาน
กลุ่ม	พื้นฐานของโครงสร้าง ครอบครัว	พื้นฐานชนชั้นทาง เศรษฐกิจ
การเป็น เจ้าของ	ชุมชน	บุคคล
อำนาจหน้าที่	การเป็นบิดา	พลังอำนาจ
ความผูกพัน	สายเลือดร่วมกัน สถานที่ จิตใจ	การแลกเปลี่ยนตาม สัญญาเศรษฐกิจ

คาร์ล มาร์กซ์ (KARL MARX 1818-1883) คาร์ล มาร์กซ์
ได้แบ่งชุมชนตามทฤษฎีวิวัฒนาการที่เกิดจากความ
ขัดแย้ง แบ่งชุมชนออกเป็นชุมชนประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 1.สังคมดั้งเดิม(Primitive Communism)
- 2.สังคมทาส(Slavery)
- 3.สังคมศักดินา(Feudalism)
- 4.สังคมทุนนิยม(Capitalism)
- 5.สังคมนิยม(Socialism)

วิลเฟรโด พारेโต (VILFREDO PARETO 1848-1923) วิลเฟรโด พारेโตแบ่งชุมชนตามลักษณะผู้นำ แบ่งออกเป็น 2 ชุมชนคือ

1. ชุมชนชนบทมีผู้นำแบบสิงโต (Lion)

เป็นผู้นำที่มีลักษณะเน้นความคงอยู่ของกลุ่มทหาร ศาสนา ความซื่อสัตย์ ความเป็นปึกแผ่น ความรักชาติ การใช้กำลัง อนุรักษ์นิยม

2. ชุมชนเมืองมีผู้นำแบบสุนัขจิ้งจอก(Fox)

เป็นผู้นำที่มีลักษณะเน้นสัญญาตาณการรวมตัว การเงิน การ บังคับ การบังคับทางเศรษฐกิจ พัฒนาการจักรวรรดิการเมือง

1. ชุมชนชนบทผู้นำแบบสิงโต เน้นความ

มั่นคงแบบทหาร ศาสนา ความซื่อสัตย์

การใช้กำลัง ความเป็นปึกแผ่น อนุรักษ์นิยม

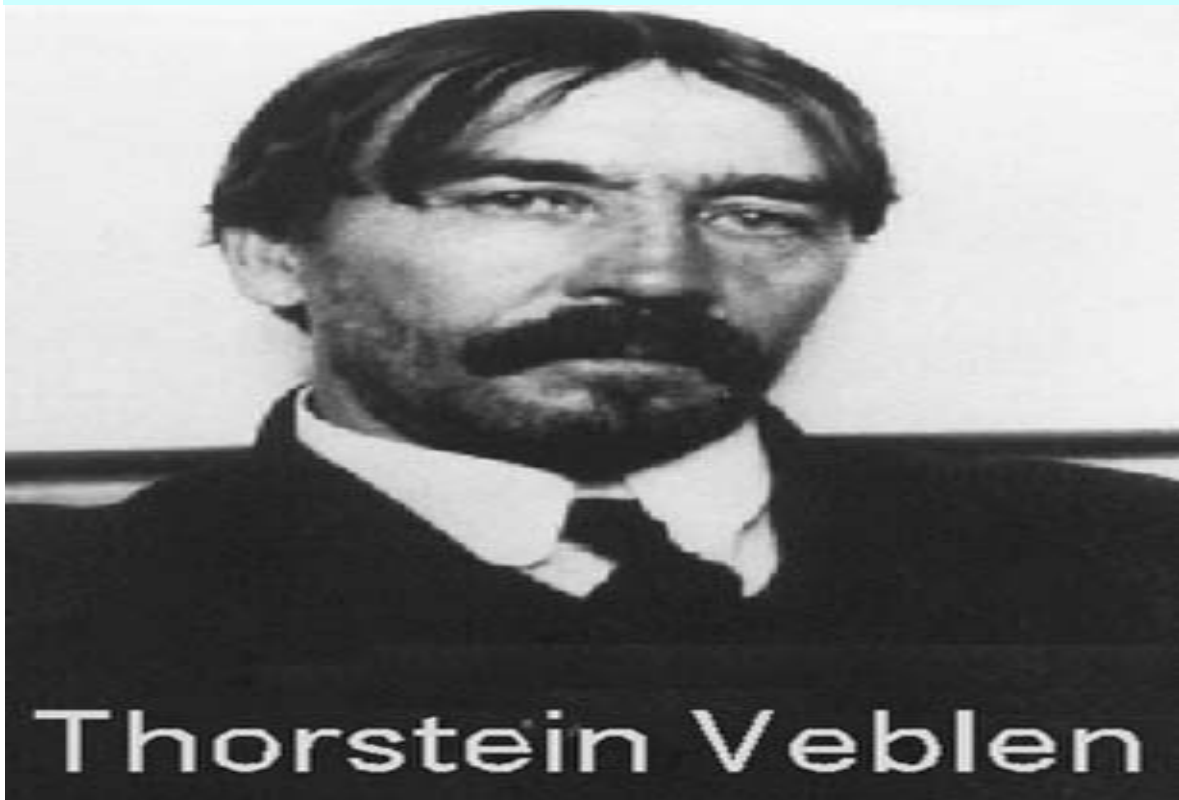

2. ชุมชนเมืองผู้นำแบบสุนัขจิ้งจอก

เน้นการรวมตัว การเงิน การบังคับ

การบังคับทางเศรษฐกิจ พัฒนาการ

จักรวรรดิการเมือง

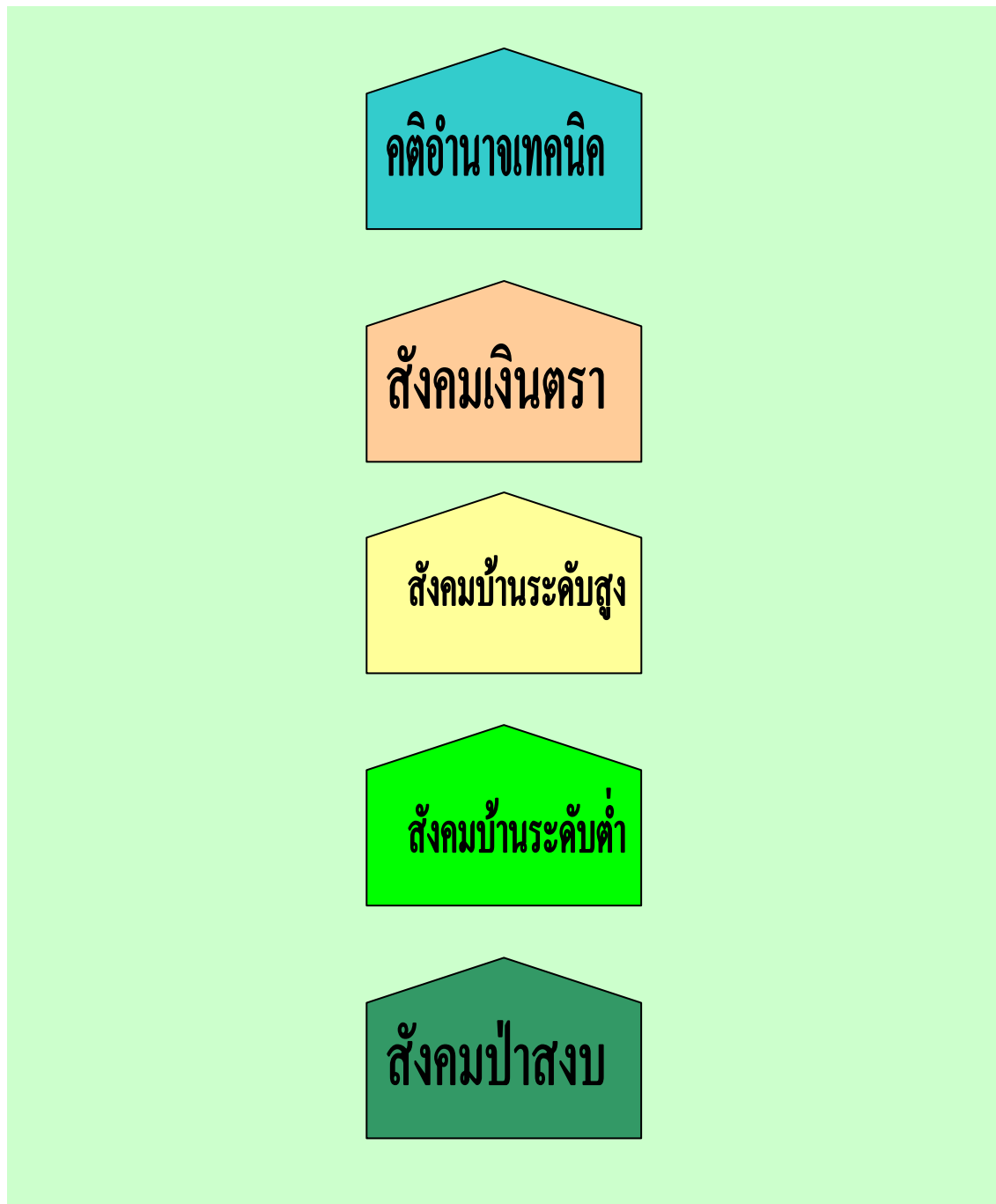

ธอร์สเทียเนน

วีเบลน(Thorstein

Veblen

1857-1929) วีเบลนแบ่งชุมชนตามขั้นพัฒนาการดังต่อไปนี้คือ

- สังคมป่าสงบ (The peaceable savage)
- สังคมบ้านระดับต่ำ (The lower barbaric stage)
- สังคมบ้านระดับสูง (The higher barbaric stage)
- สังคมเงินตรา (Pecuniary stage)
- คติอำนาจเทคนิค (Technocracy)

สังคมป่าสมบูรณ์	สังคมบ้าน ขั้นต่ำ	สังคมบ้านขั้น สูง	สังคมเงินตรา บิดเบือน
-----------------	----------------------	----------------------	--------------------------

• การแบ่งงานน้อย • คตินิยมสิทธิสตรี • สัญชาตญาณบริสุทธิ์ของคณงาน • ความเป็นปีกแผ่น • ความสัมพันธ์ของศาสนา • บุคคลมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสภาพแวดล้อม • ไม่มีความกระตือรือร้น • คติถือผีสาขเทวดาเสื่อมลง • การยืมวัฒนธรรมและการผสมผสานแนวความคิด	• การแบ่งแรงงาน • ความแตกต่างไม่เป็นธรรม • การเปลี่ยนแปลงเทคนิค	• ชนชั้นสูงสบาย • ความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น • การทำงานอุตสาหกรรมถูกจำกัด • การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน • การเลือกสรรวัตถุดิบ • วิวัฒนาการ	• สัญลักษณ์ความสุขสบาย • สัญลักษณ์การบริโภค • ความจำเป็นการบริโภค • การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน • การเลียนแบบสังคมเงินตรา • เศรษฐกิจ การโฆษณาและสงคราม • แรงจูงใจ: ผลประโยชน์ของบุคคล
---	---	--	---

แมกซ์ เวเบอร์(MAX WEBER 1804-1920) แมกซ์ เวเบอร์แบ่งชุมชนออกเป็น 4 ชุมชนคือ

**1.ชุมชนชนบท พฤติกรรมตามประเพณี(tradition)
เป็นชุมชนที่สมาชิกในชุมชนกำหนดการกระทำทางสังคมเป็น
พฤติกรรมตามนิสัย ประเพณีกำหนดพฤติกรรมบุคคลใน
ชุมชน**

2. ชุมชนชนเมืองมีพฤติกรรมตามอารมณ์ (Emotion) อารมณ์กำหนดการกระทำของสมาชิกในสังคม เป็นพฤติกรรมตามอารมณ์

3.ชุมชนชนเมืองมีพฤติกรรมตามจริยธรรมหรือค่านิยม (Value) สมาชิกมีพฤติกรรมที่เกิดจากเหตุผลค่านิยมสูงสุด บุคคลมีการกระทำทางสังคมตามจริยธรรมหรือค่านิยมในชุมชน

4.ชุมชนเมือง ชุมชนมีพฤติกรรมที่เกิดจากเหตุผล (Ration)ชุมชนกำหนดเหตุผลขึ้นเป็นระบบตามเป้าหมายระดับต่าง ๆ เมื่อเป้าหมาย วิธีการและผลที่ได้รับมีเหตุผล จึงนำไปชั่งน้ำหนักและให้คุณค่า

1.ชุมชนชนบทพฤติกรรม
ตามประเพณี

2.ชุมชนชานเมืองพฤติกรรม
ตามอารมณ์

3.ชุมชนชานเมืองพฤติกรรม
ตามค่านิยม

4.ชุมชนเมืองพฤติกรรม
มีเหตุผล

ยอร์จ ซิมเมล(GEORG SIMMEL

1858-1918)

ชิมเมลแบ่งชุมชนตามรูปแบบกลุ่มสังคม ได้แบ่งชุมชนออกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ

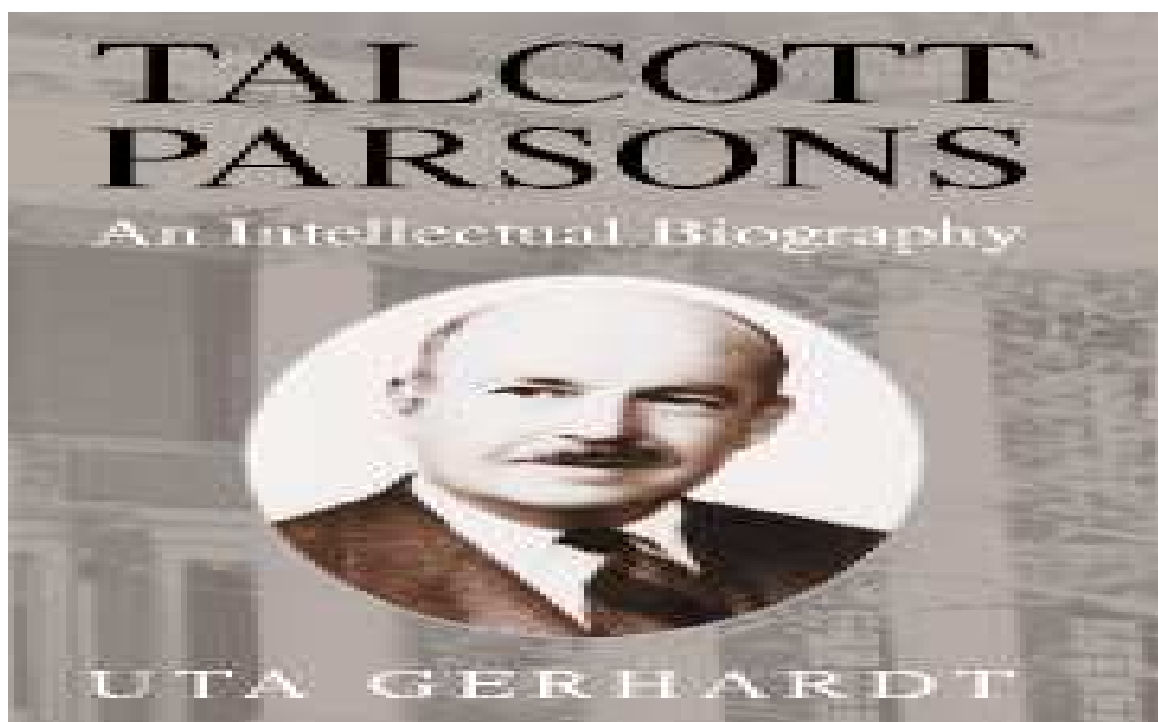
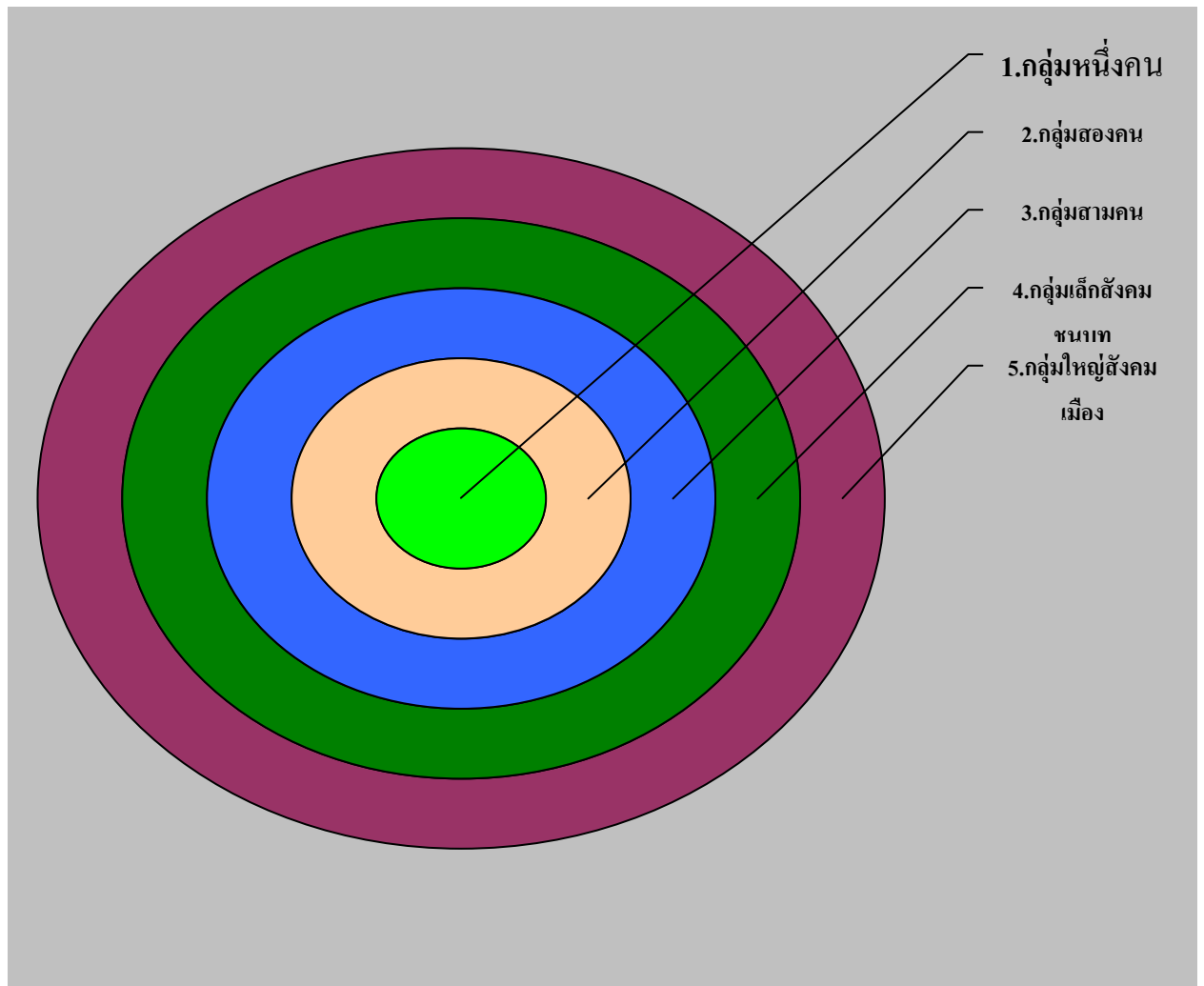
1.กลุ่มหนึ่งคน (Nomad) เป็นชุมชนอิสระเดินทางเร่ร่อน เป็นชุมชนที่เน้นบุคคลเดียวมีอิสรภาพสูง

2.กลุ่มสองคน (Dyad)ชุมชนระดับสูงกว่าชุมชนเร่ร่อน แต่ยังมีอิสรภาพสูง เป็นชุมชนที่เน้นองค์ประกอบชุมชนที่มีบุคคลสองคน คนในชุมชนมีความสัมพันธ์พึ่งพิงกัน บุคคลซึมซับสูง

3.กลุ่มสามคน(Triad) เป็นชุมชนที่เน้นองค์ประกอบชุมชนที่มีสมาชิกจำนวนบุคคลสามคน มีโครงสร้างหน้าที่เน้นอำนาจหน้าที่ที่เป็นเอกภาพและการสังเคราะห์

4.กลุ่มเล็ก(Small Group) เป็นชุมชนที่เน้นองค์ประกอบสมาชิกชุมชนที่มีสมาชิกบุคคลสี่คน มีการพัฒนาการจาริต

5.กลุ่มใหญ่(Large Group) เป็นชุมชนที่เน้นองค์ประกอบสมาชิกบุคคลห้าคนหรือมากกว่า มีพัฒนาการกฎหมายเป็นทางการหรือเป็นลายลักษณ์อักษรมากขึ้น

ทาลคอตท์ พาร์สันส์(Talcott Parsons December 13, 1902 – May 8, 1979) พาร์สันแบ่งชุมชนตามขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงชุมชนยุคแรกจนกลายเป็นชุมชนสมัยใหม่โดยแบ่งชุมชนออกเป็นชุมชนประเภทต่าง ๆ

คือ

1.คริสต์ศตวรรษแรก หน้าที่
เฉพาะองค์การศาสนา ชุมชน
เมือง

2.ยุคกลาง สมาคมอาชีพและ
ความเท่าเทียมกัน ศาสนาเกี่ยว
กูดความรู้ การอยู่เป็นโสด

3.ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ
วัฒนธรรมโลกธรรมภายใน
ศาสนา บังเจกนิยม

4.ยุคแย้งปฏิรูป พหุค่านิยม
กฎหมายในสังคมโลกธรรม

5.ยุคเกิดรัฐ สังคมขุนนาง
ศูนย์อำนาจศาล รัฐสภา การปฏิรูป
วัฒนธรรมโลกธรรม การไม่บูรณาการ
เปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการเอกภาพยุคกลาง

6.ยุคอุตสาหกรรมและการ
ปฏิบัติประชาธิปไตย การกลายเป็น
อุตสาหกรรม การกลายเป็น
ประชาธิปไตย การเปลี่ยนแปลง
วิวัฒนาการ

7.สังคมสมัยใหม่ เช่น อเมริกา สาธารณรัฐ
ปฏิวัติการศึกษา สหภาพ การกลายเป็น
อุตสาหกรรมสูง เอกภาพภาษา การกลายเป็น
สมัยใหม่ เช่น การกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรม
ประชาธิปไตย

อมีтай เอทซีโอนี (AMATAI ETZIONI 1929) เอทซีโอนีแบ่ง
ชุมชนตามตัวแปรการควบคุมและการยอมรับข่าวสารโดยแบ่ง
ชุมชนออกเป็นชุมชนประเภทต่าง ๆ คือ

1. สังคมเมืองหรือสังคม
เข้มแข็ง
(Active Society)	เป็นชุมชนที่มี การควบคุมสูง
การยอมรับข่าวสารสูง
2. สังคมชานเมืองหรือสังคม
กระแสน้ำ
(The drifting Society)	การควบคุมต่ำ การยอมรับ
ข่าวสารสูง
3. สังคมชานเมืองหรือสังคม
เน้นการจัดการ
(The overmanaged Society)	การควบคุมสูง การยอมรับ
ข่าวสารต่ำ
4. สังคมชนบทหรือสังคม
เฉื่อย
(The passive Society)	การควบคุมต่ำ การยอมรับ
ข่าวสารต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและชุมชน

การควบคุม

สูง

ต่ำ

การยอมรับข่าวสาร

สูง

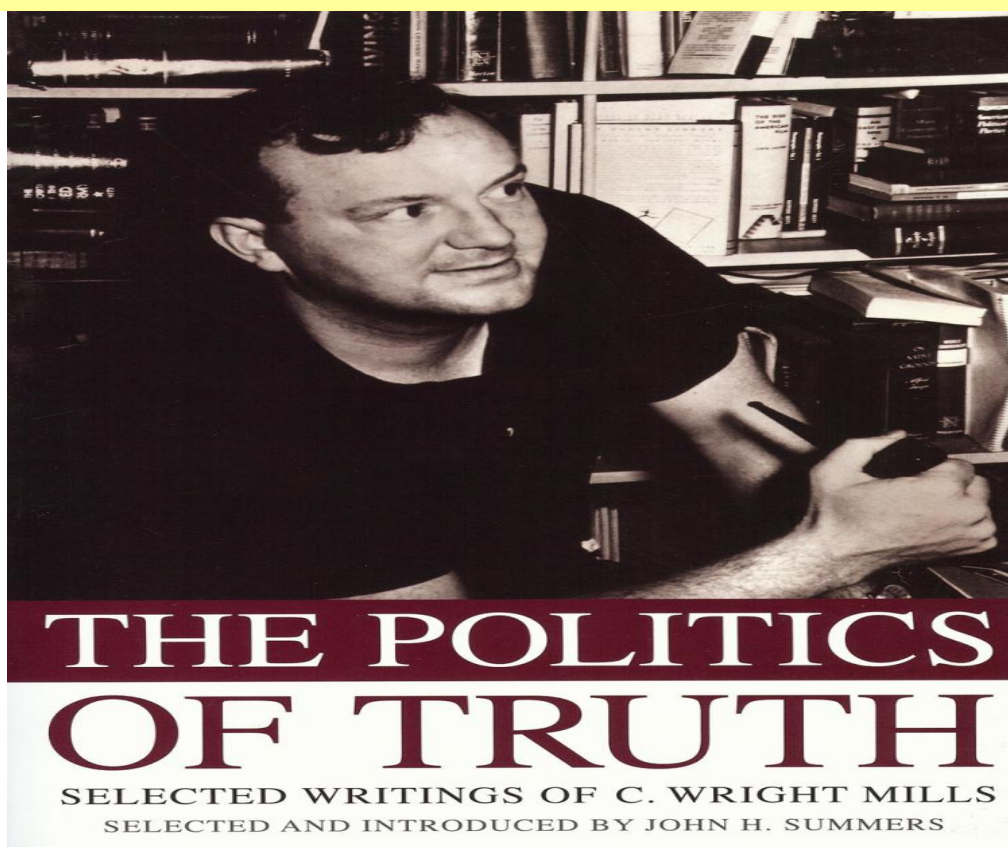
สังคมเข้มแข็ง

สังคมกระแส

ต่ำ

สังคมจัดการ

สังคมเฉื่อย

ซี.ไรท์ มิลล์(C.WRIGHT MILLS 1916-1962) ซี.ไรท์ มิลล์

แบ่งชุมชนเป็น 2 แบบคือ

1.ชุมชนชนบทหรือชุมชนที่ไม่เป็นทุนนิยม

(Non Capitalism)มีลักษณะชุมชนคือ

1.1ไม่เป็นทุนนิยม

1.2 เศรษฐกิจไม่เป็นอุตสาหกรรม

1.3 องค์การเป็นระบบการทำงานที่มีเหตุผลต่ำ

1.4 มีการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางต่ำ

1.5 คติผู้นำมีต่ำ

1.6 โครงสร้างอาชีพแบบผู้ประกอบการ
(Entrepreneurs)

1.7 มีเสรีภาพสูง

1.8 มีความแปลกหน้าต่ำ

2.ชุมชนเมืองหรือชุมชนทุนนิยม (Capitalism) มีลักษณะที่สำคัญดังนี้คือ

2.1 เศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรม

2.2 องค์การ เป็นระบบการทำงานที่มีเหตุผลสูง

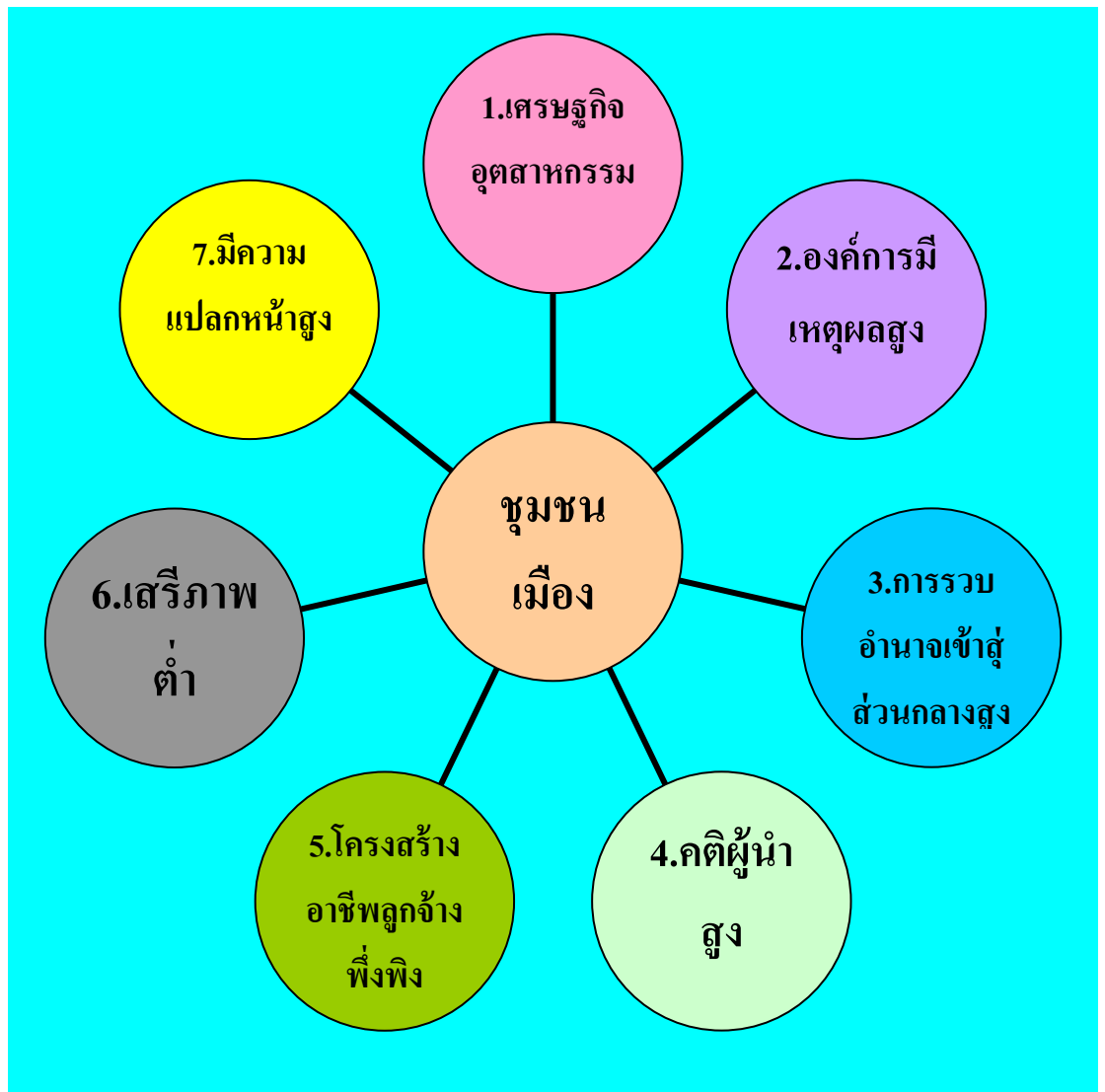
2.3 มีการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางสูง

2.4 คติผู้นำมีสูง

2.5 โครงสร้างอาชีพแบบลูกจ้างพึ่งพิง

2.6 มีเสรีภาพต่ำ

2.7 มีความแปลกหน้าสูง

เลwis โคเซอร์ (LEWIS A. COSER 27 November 1913–8 July 2003) เลwis โคเซอร์แบ่งชุมชนเป็น 2 ชุมชน คือ

1. สังคมแบบปิด (Closed Society) หรือ สังคมชนบท
2. สังคมแบบเปิด (Open Society) หรือ สังคมเมือง

ลักษณะที่สำคัญดังนี้คือ		
ปัจจัย	สังคมแบบปิดหรือสังคมชนบท	สังคมแบบเปิดหรือสังคมเมือง
ระบบการจัดลำดับช่วงชั้น	ปิด	เปิด
สถาบันคุณค่าด้านความปลอดภัย	ไม่มี	มี
การทำให้เป็นสถาบันด้านความขัดแย้ง	ไม่มี	มี
ความคงทนของความขัดแย้ง	ต่ำ	สูง
รูปแบบกลุ่ม	ความสัมพันธ์แบบปิด	โครงสร้างหลวม
การเข้าร่วมกลุ่ม	กิจกรรมกลุ่มสูง	กิจกรรมกลุ่มต่ำ
หน้าที่ความขัดแย้ง	ไม่บูรณาการ	บูรณาการ

เดวิด รีสแมน(DAVID RIESMAN September 22 -May 10, 2002) เดวิด รีสแมนแบ่งชุมชนเป็น 3 ชุมชนคือ

1.ชุมชนชนบทหรือชุมชนประเพณี(Tradition)

2.ชุมชนชนานเมืองหรือชุมชนจิตวิทยา(Psychology)

3.ชุมชนเมืองหรือชุมชนสังคม(Society)

การเปรียบเทียบชุมชน

ปัจจัย	ชุมชนชนบท	ชุมชนชนานเมือง	ชุมชนเมือง
ประชาชน	ศักยภาพการเปลี่ยนแปลงสูง	การเปลี่ยนแปลงประเพณี	ประชากรลดลง
เศรษฐกิจ	สัดส่วนบุคคล-ที่ดิน คงที่มั่นคง	การขยายตัวอาณานิคม	การกลายเป็นอุตสาหกรรมและการกลายเป็นเมือง
การจัดেলাทางสังคม	การเลียนแบบในการกำหนดระเบียบสังคม	การปลูกฝังภายในของผู้อาวุโสสูงอายุ	มาตรฐานกลุ่มเพื่อน
การบังคับ	ความรู้สึกกังวลในกลุ่มผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	ความรู้สึกผิดถ้าไม่สามารถทำตาม	การละอาย-กลัวจากความรู้สึกโดดเดี่ยว
ตัวอย่าง	สังคมดั้งเดิมเป็นยุโรปยุคกลาง	สมัยวิคตอเรีย	ชนชั้นกลางในมหานครอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์

แผนภูมิ แสดงการเปรียบเทียบการเรียกชื่อสังคมชนบท และสังคมเมือง

	สังคมชนบท	สังคมเมือง
1. เฮนรี เมน Henry Maine	สังคมสถานภาพ Society of status	สังคมสัญญา Society of contract
2. แมกซ์ เวเบอร์ Max Weber	อำนาจหน้าที่ตามประเพณี Traditional authority	อำนาจหน้าที่แบบเหตุผล Rational authority
3. อีมิล เดอร์ไคม์ Emile Durkheim	สังคมกลไกอัตโนมัติ Mechanicel solidarity	สังคมเครื่องจักรหรืออินทรีย์ Organic solidarity
4. เฟร์ดินานด์ ทอนนีส์ Ferdinand Tonnies	ชุมชน Gemeinschaft	สังคม Gesellschaft
5. โรเบิร์ต แมคไกวเวอร์ Robert M.MacIver	วัฒนธรรม Culture	อารยธรรม Civilization
6. โฮวาร์ด เบคเกอร์ Howard Becker	สังคมศักดิ์สิทธิ์ Sacred society	สังคมทางโลก Secular society
7. โรเบิร์ต เรดฟิลด์ Robert Redfield	สังคมชาวบ้าน Folk society	สังคมเมือง Urban society
8. เดวิด รีสมาน David Riesman	ลักษณะภาพประเพณี Tradition-directed character	ลักษณะภาพบุคคลอื่น Other-directed character

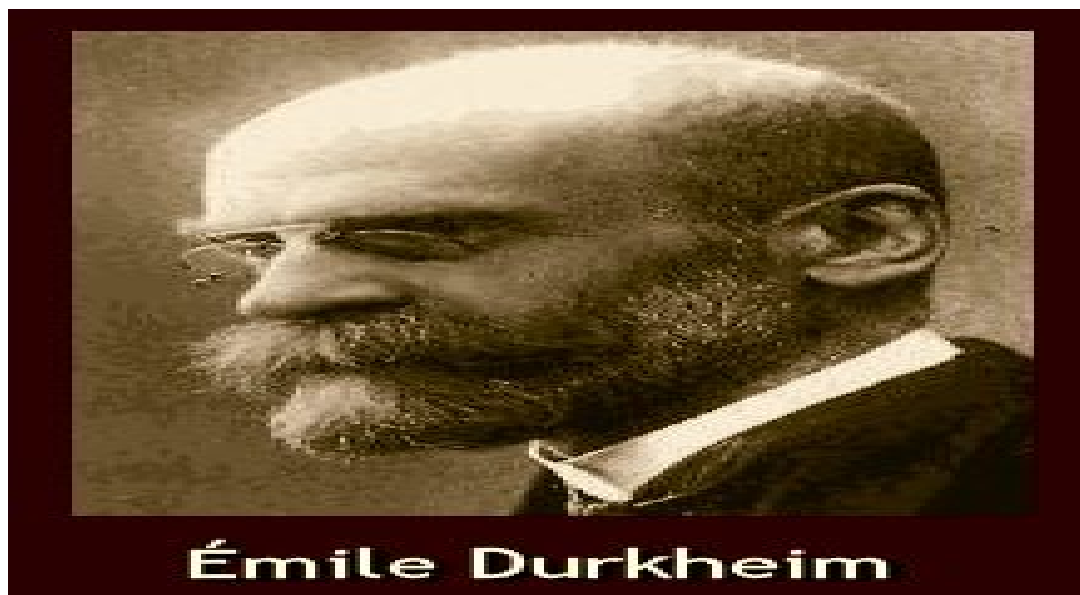
1. เซอร์ เฮนรี เมน (Sir Henry James Sumner Maine, KCSI 15 August 1822 — 3 February 1888), ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเปรียบเทียบและนักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษผู้เสนอแนวความคิดในผลงานชื่อ Ancient Law เห็นว่ากฎหมายและสังคมพัฒนาจากสังคมสถานภาพไปเป็นสังคมสัญญา that "from status to contract." แนวความคิดนี้ในโลกยุคโบราณบุคคลผูกพันกับสถานภาพในกลุ่มประเพณี (traditional groups) ขณะที่สังคมสมัยใหม่บุคคลเห็นว่าตนเองเป็นผู้มีความเป็นอิสระ สามารถทำสัญญากับองค์กร หรือหน่วยงาน

ที่เลือกได้ เพราะแนวความคิดนี้ทำให้เมนกลายเป็นผู้ก่อตั้ง
สังคมวิทยากฎหมายสมัยใหม่ (modern sociology of law.)

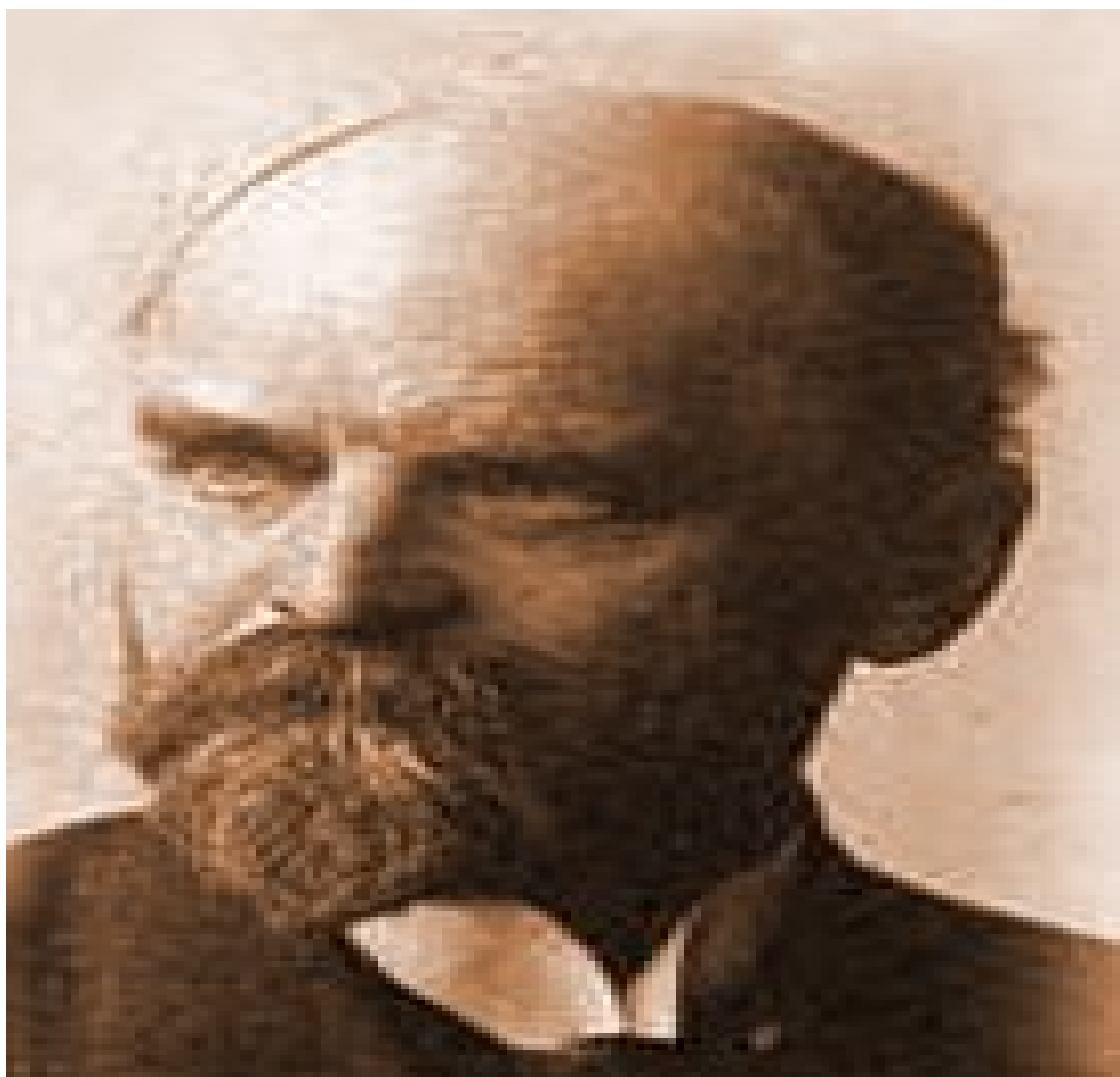
2. แมกซ์ เวเบอร์ (Maximilian Carl Emil "Max" Weber 21 April 1864 – 14 June 1920) นักสังคมวิทยาและนักเศรษฐศาสตร์การเมืองชาวเยอรมันมีอิทธิพลต่อทฤษฎีสังคม การวิจัยทางสังคมและสาขาสังคมวิทยา ผลงานส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับการทำให้มีเหตุผล (the rationalization and so-called "disenchantment") รวมทั้งผลงานด้านทุนนิยมและ

การเป็นสมัยใหม่(capitalism and modernity) เวเบอร์ทำงานร่วมกับซิมเมล (Georg Simmel) ก่อตั้งระเบียบวิธีวิจัยตรงข้ามกับปฏิฐานนิยม(methodological antipositivism) เห็นว่าสังคมวิทยาไม่ใช่สาขาประสบการณ์นิยมหรือเชิงประจักษ์ (a non-empirical field) ซึ่งเน้นศึกษากิจกรรมสังคมโดยใช้การแก้ปัญหาด้วยวิธีการจิตวิสัย (subjective means) เวเบอร์มักอ้างอิงแนวความคิดของเดอร์ไคม์(Émile Durkheim)และมาร์กซ์(Karl Marx) เป็นหลักแนวความคิดด้านสังคมศาสตร์สมัยใหม่ เวเบอร์เป็นนักคิดที่มีบทบาทด้านสังคมศาสตร์ยุคแรก

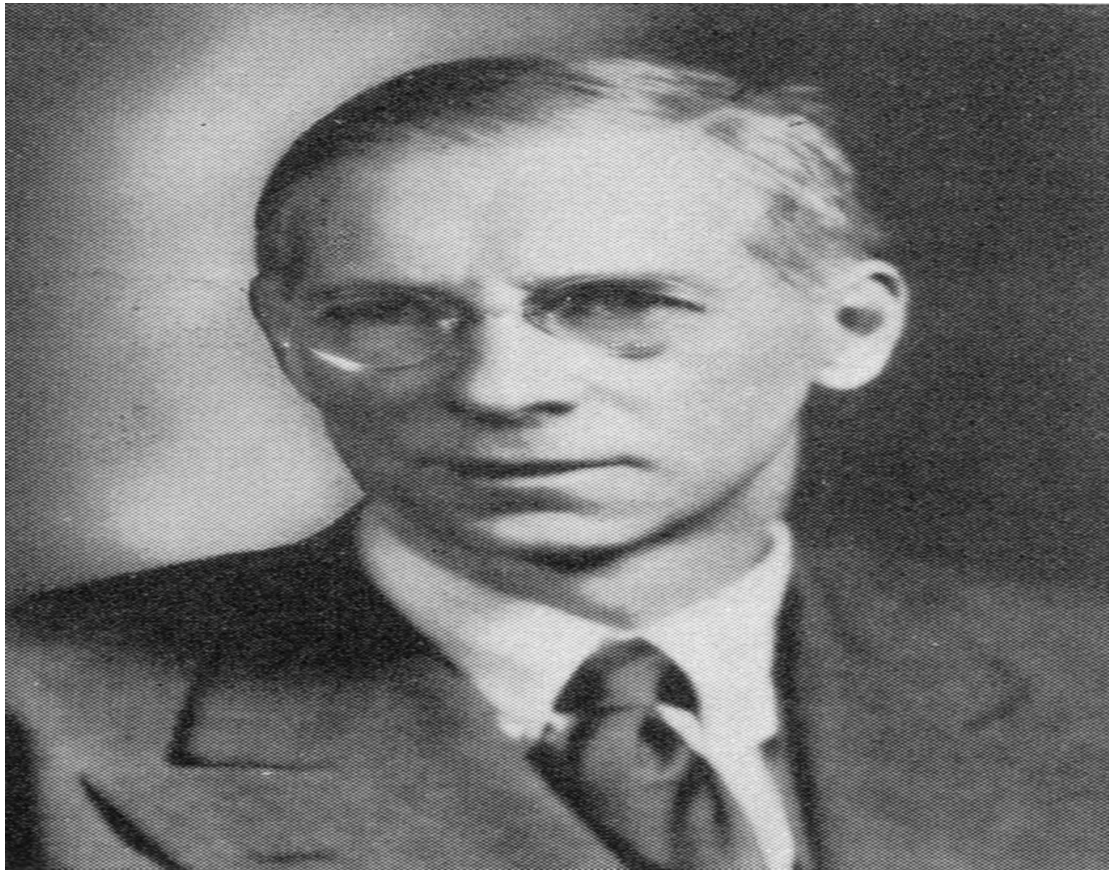
3. เดอร์ไคม์ (David Émile Durkheim April 15, 1858 – November 15, 1917) นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศสผู้มีอิทธิพลด้านวิชาชีพวิชาการในมหาวิทยาลัย ได้ร่วมงานกับเวเบอร์และ

มาร์กซจนได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้วางรากฐานสังคมศาสตร์สมัยใหม่ เดอร์ไคม์เป็นชาวยุโรปคนแรกผู้ก่อตั้งภาควิชาสังคมวิทยาที่มหาวิทยาลัย(the University of Bordeaux)ในปี ค.ศ. 1895, ได้พิมพ์เผยแพร่ผลงานชื่อ Rules of the Sociological Method. ในปี ค.ศ.1896, ผู้ก่อตั้งวารสาร the journal L'Année Sociologique. นอกจากนี้ยังมีผลงานชื่อ Suicide ในปี ค.ศ.1897 ศึกษาอัตราการฆ่าตัวตายระหว่างกลุ่มประชากรผู้นักถือศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ผู้บุกเบิกการวิจัยทางสังคมสมัยใหม่และแยกความแตกต่างระหว่างสังคมศาสตร์กับจิตวิทยาหรือปรัชญาการเมือง เดอร์ไคม์ตั้งเคราะห้แนวความคิดแบบปฏิฐานนิยม (the positivism) ที่ออกุสต์ คอมม (Auguste Comte) นำเสนอไว้พร้อมทั้งสนับสนุนแนวคิดค้นหาความจริงแบบญาณวิทยา (epistemological realism) และรูปแบบการตั้งข้อสมมุติฐานแบบนิรนัย(the hypothetico-deductive model) เดอร์ไคม์เห็นว่าสังคมวิทยาเป็นศาสตร์เกี่ยวกับสถาบันสังคมมีเป้าหมายเพื่อค้นหาความจริงทางสังคม "social facts"

4. เฟอ์ดินาน ทอนนีส์ (Ferdinand Tönnies July 26, 1855, near Oldenswort (Eiderstedt, North Frisia) - April 9, 1936, Kiel, Germany) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันมีอิทธิพลด้านทฤษฎีสังคมวิทยาและการศึกษาภาคสนาม ผลงานที่สำคัญคือแยกความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มสังคม-ชุมชนชนบทหรือ

ชุมชน Gemeinschaft และชุมชนเมืองหรือสังคม Gesellschaft.

5. โรเบิร์ต แมคไอเวอร์ (Robert Morrison MacIver April 17, 1882 – June 15, 1970) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันเชื้อสายสกอต ได้รับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเอดินเบิร์ก มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้รับอิทธิพลจากผลงานของเดอร์คิม ทอนนีส์ ซิมเมลขณะที่เรียนที่มหาวิทยาลัยออก ทำงานเป็นผู้บรรยายด้านรัฐศาสตร์และสังคมวิทยาในมหาวิทยาลัยอเบอร์ดีนและที่มหาวิทยาลัยทอรัอนโตในตำแหน่งศาสตราจารย์และหัวหน้าภาควิชา และดำรงตำแหน่งสำคัญ

ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยของอเมริกาและแคนาดา

6. โฮวาร์ด เบคเกอร์ (Howard Becker) เกิดที่ชิคาโกเมื่อวันที่ 18 เมษายน 1928 ศึกษาที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ทำงานเกี่ยวกับสังคมวิทยาและวิจัยทางการใช้ยาเสพติด ผลงานที่สำคัญคือสังคมวิทยาพฤติกรรมเบี่ยงเบน (sociology of deviance) ได้เสนอทฤษฎีสัญลักษณ์หรือนายา (labelling theory) นอกจากนี้ยังศึกษาทางด้านทฤษฎีสัญลักษณ์สัมพันธ์ (symbolic interactions) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเชื้อชาติ สถานภาพ และพลังอำนาจในหม้อหลอมสังคมเมือง นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากกอฟฟ์แมน (Erving Goffman) เบคเกอร์ยังเป็นผู้บรรยายทางสังคมวิทยาในหลาย

มหาวิทยาลัย

7. Robert Redfield (December 4, 1897 - October 16, 1958)

เป็นนักมานุษยวิทยาและนักภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ชาว

อเมริกัน(American anthropologist and ethnolinguist .)

เรดฟิลด์ศึกษาที่มหาวิทยาลัยชิคาโก รวมทั้งเรียนทางด้านกฎหมายและปริญญาเอกด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรม เริ่มทำงานด้านในมหาวิทยาลัยในปี ค.ศ. 1927. หลังจากนั้นพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการจากการศึกษาภาคสนามจากการศึกษาชุมชนเม็กซิกันที่ยูคาทาน(Tepoztlán in Morelos and Chan Kom in Yucatán) ในปี ค.ศ. 1953 ได้พิมพ์เผยแพร่ชุมชนโลกในช่วงการเปลี่ยนแปลงในปี ค.ศ. 1956 คือสังคมชาวนาและวัฒนธรรม (Peasant Society and Culture) นอกจากนี้ยังได้ศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น โบราณคดี (archeology) ภาษาศาสตร์มานุษยวิทยา มานุษยวิทยาวัฒนธรรมและชาติพันธุ์วิทยา เรดฟิลด์รายงานไว้ในปี ค.ศ. 1955 เกี่ยวกับประสบการณ์การวิจัยในลาตินอเมริกานในสังคมชาวนา จากการวิจัยทำให้ได้ฝึกวิธีการเข้าไปศึกษาสังคมที่มีวัฒนธรรมที่อยู่ห่างไกล อย่างไรก็ตามจากการศึกษาวิจัยพบว่ามีความเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายระหว่างหมู่บ้านและรัฐบาล ประการสำคัญคือวัฒนธรรมหมู่บ้านที่ยังไม่มีบทบาทสำคัญมากนัก ความเชื่อและการปฏิบัติยังแยกกันไม่เชื่อมโยงกันมากเท่าที่ควร เรดฟิลด์แสดงให้เห็นว่าการศึกษาประชากรต้องศึกษาภาพรวมทั้งหมด โดยทั่วไปนักมานุษยวิทยาศึกษาวิถี

ชีวิตของมนุษย์ที่เป็นประเพณีในชุมชนจนถึงเป็นอารยธรรม ที่เป็นประเพณีส่วนรวม

8.เดวิด รีสแมน (David Riesman born in Philadelphia, Pennsylvania, September 22, 1909; died in Binghamton, New York, May 10, 2002), เป็นนักสังคมวิทยา ทนายความ และนักการศึกษา หลังจากที่ยกบฏหมายที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย the University of Buffalo Law School. ผลงานในปี ค.ศ.1950 ชื่อ The Lonely Crowd, ศึกษาการยอมรับแบบสมัยใหม่ด้วยการศึกษาทางสังคมวิทยา

ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพจิตวิทยาภายใน the "inner-directed" และจิตวิทยาภายนอก "other-directed" ริสแมนกล่าวถึงบุคลิกภาพของสังคมอเมริกันหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นบุคลิกภาพแบบจิตวิทยาภายนอกซึ่งเป็นบุคลิกภาพแบบสังคมชนเมืองสมัยใหม่(modern suburbia) คือบุคลิกภาพที่ต้องการให้เพื่อนบ้านยอมรับและกลัวชุมชนไม่ยอมรับ วิธีชีวิตได้รับอิทธิพลจากอำนาจบังคับ (a coercive effect) ทำให้ละทิ้งวิถีชีวิตจิตวิทยาภายในเน้นเป้าหมายในชีวิต อุดมการณ์ ความชอบหรือไม่ชอบชุมชนของตน ทำให้สามารถสร้างกลุ่มฝูงชนจำนวนมากแต่ไม่สามารถความเป็นเพื่อนที่แท้จริง(companionship) ได้เป็นผลงานที่สรุปลักษณะสังคมอเมริกัน ริสแมนเป็นปัญญาชน นักสังคมวิทยาเน้นสังคมวิทยาสาธารณะ (public sociology)

ชุมชน(Community) หมายถึง กลุ่มคนที่มาอยู่ร่วมกัน มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ทำให้คนเหล่านี้มีความสนใจร่วมกันในทุกด้าน ไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ทำให้

เกิดความรู้สึกร่วมกัน ความรู้สึกเป็นกลุ่ม
หรือสังคมกว้างขวางมากพอที่จะครอบคลุม
ไปถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนพวกเดียวกัน
นี้ ชุมชนเป็นการรวมตัวของคนที่รวมกันเข้า
เป็นกลุ่ม ตั้งแต่กลุ่มขนาดเล็กคือหมู่บ้านซึ่ง
เป็นสังคมชนบท ไปจนถึงชุมชนขนาดใหญ่
แบบสังคมเมืองหรือประเทศชาติ

ตารางแสดงประวัติศาสตร์และการทำนายประชากรในโลก หน่วย
เป็นล้าน

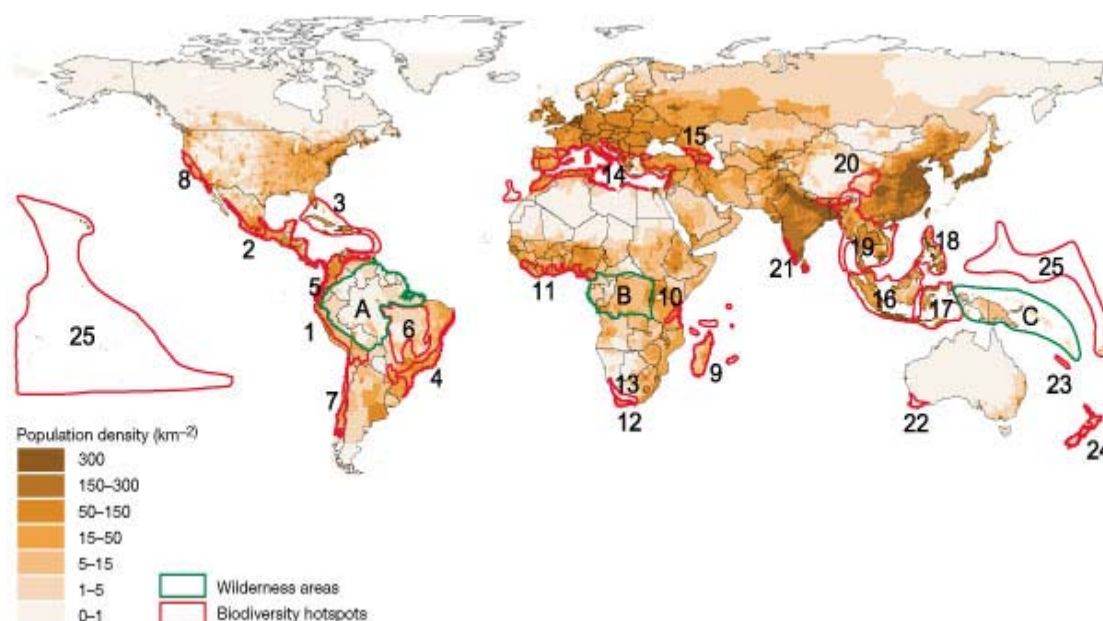
ภูมิภาค	1750	1800	1850	1900	1950	1999	2008	2050	2150
โลก	791	978	1,262	1,650	2,521	5,978	6,707	8,909	9,746
แอฟริกา	106	107	111	133	221	767	973	1,766	2,308
เอเชีย	502	635	809	947	1,402	3,634	4,054	5,268	5,561
ยุโรป	163	203	276	408	547	729	732	628	517
ลาตินอเมริกา และ แคริบเบียน	16	24	38	74	167	511	577	809	912
อเมริกาเหนือ	2	7	26	82	172	307	337	392	398
ภาคพื้น มหาสมุทร	2	2	2	6	13	30	34	46	51

ตารางแสดงประวัติและการทำนายร้อยละประชากรในภูมิภาคต่าง

ภูมิภาค	1750	1800	1850	1900	1950	1999	2008	2050	2150
โลก	100	100	100	100	100	100	100	100	100
แอฟริกา	13.4	10.9	8.8	8.1	8.8	12.8	14.5	19.8	23.7
เอเชีย	63.5	64.9	64.1	57.4	55.6	60.8	60.4	59.1	57.1
ยุโรป	20.6	20.8	21.9	24.7	21.7	12.2	10.9	7.0	5.3
ลาตินอเมริกา									
และ	2.0	2.5	3.0	4.5	6.6	8.5	8.6	9.1	9.4
แคริบเบียน									
อเมริกาเหนือ	0.3	0.7	2.1	5.0	6.8	5.1	5.0	4.4	4.1
ภาคพื้น มหาสมุทร	0.3	0.2	0.2	0.4	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5

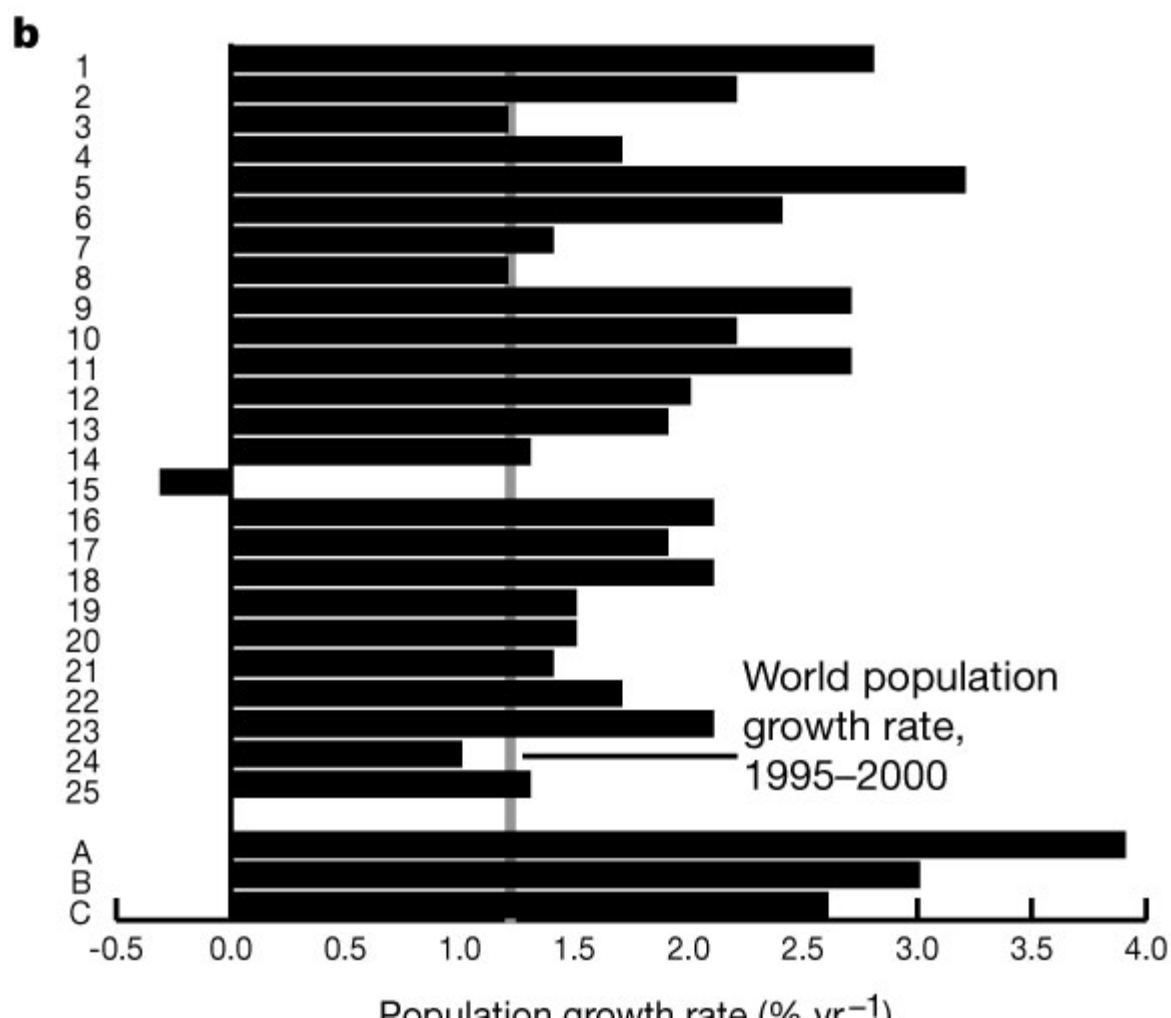
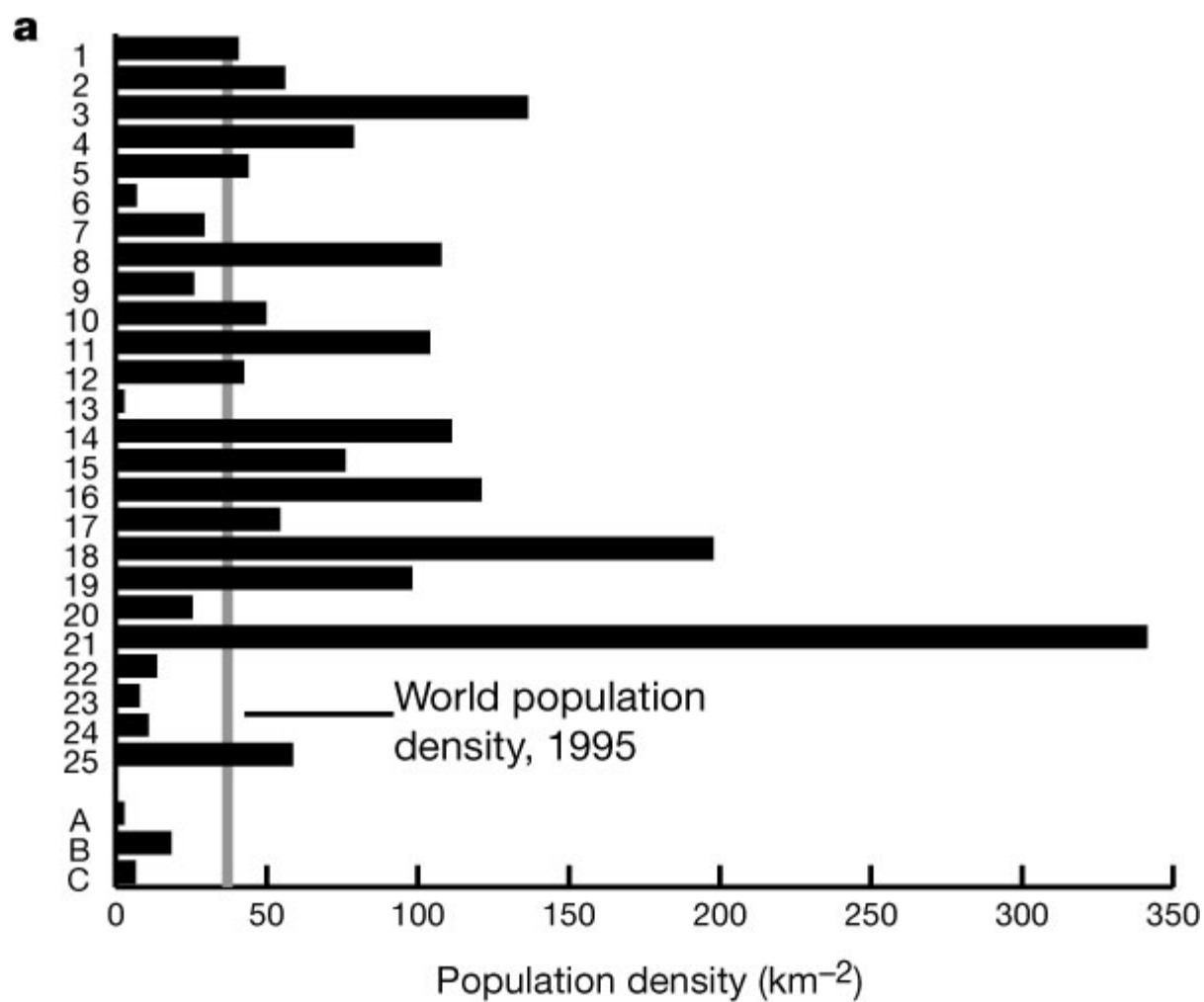
<http://www.mapsofworld.com> เข้าถึงได้เมื่อวันที่

27 เดือนมีนาคม 2552

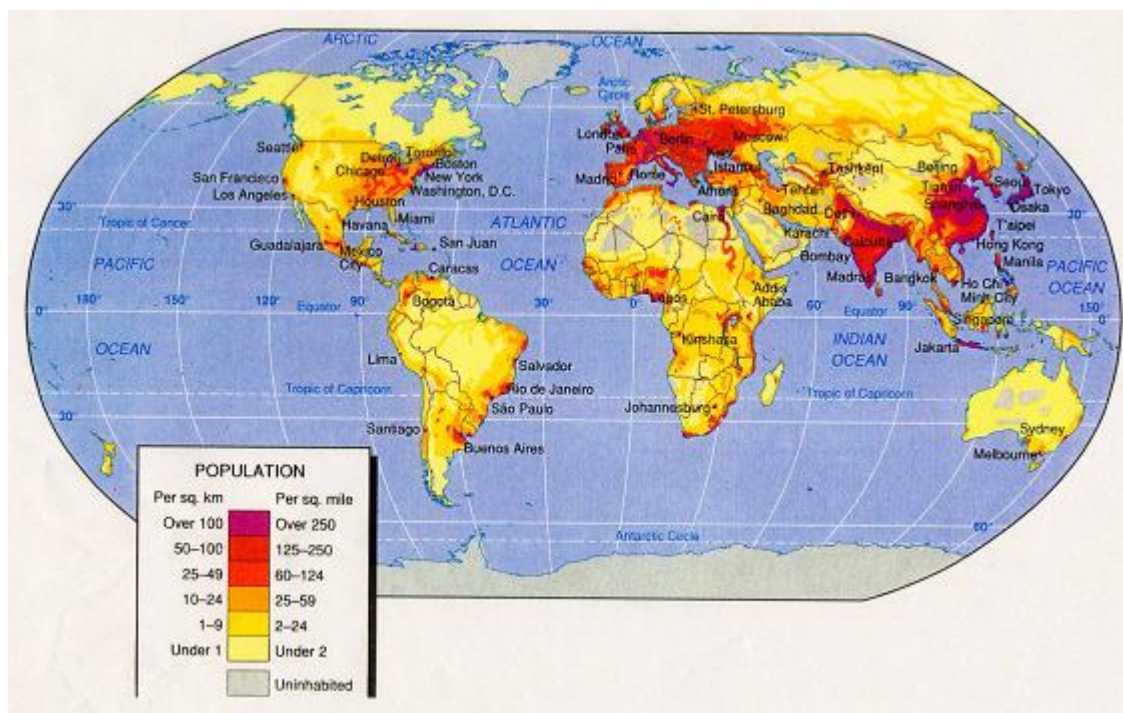

Hotspots: (1) Tropical Andes; (2) Mesoamerica; (3) Caribbean; (4) Atlantic Forest Region; (5) Chocó-Darién-Western Ecuador; (6) Brazilian Cerrado; (7) Central Chile; (8) California Floristic Province; (9) Madagascar; (10) Eastern Arc Mountains and Coastal Forests of Tanzania and Kenya; (11) West African Forests; (12) Cape Floristic Region; (13) Succulent Karoo; (14) Mediterranean Basin; (15) Caucasus; (16) Sundaland; (17) Wallacea; (18) Philippines; (19) Indo-Burma; (20) Mountains of South-Central China; (21) Western Ghats and Sri Lanka; (22) Southwest Australia; (23) New Caledonia; (24) New Zealand; and (25) Polynesia and

Micronesia. Major tropical wilderness areas: (A) Upper Amazonia and Guyana Shield; (B) Congo River Basin; and (C) New Guinea and Melanesian Islands.

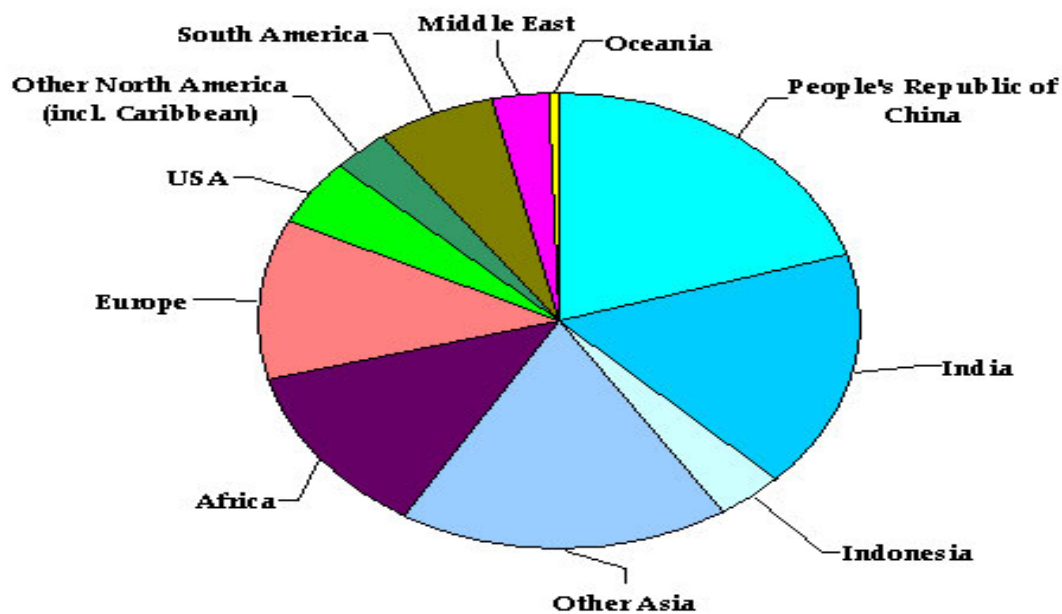

<http://www.nature.com>

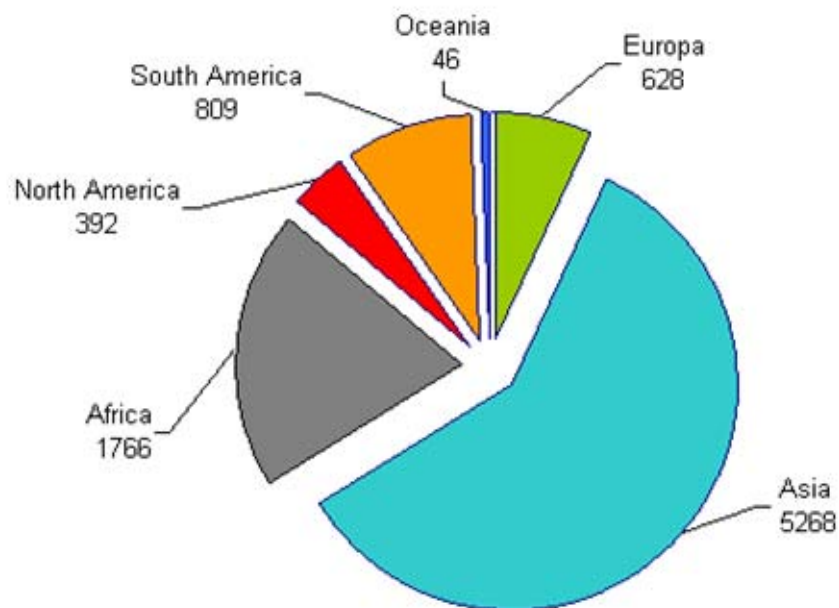

<http://home.comcast.net>

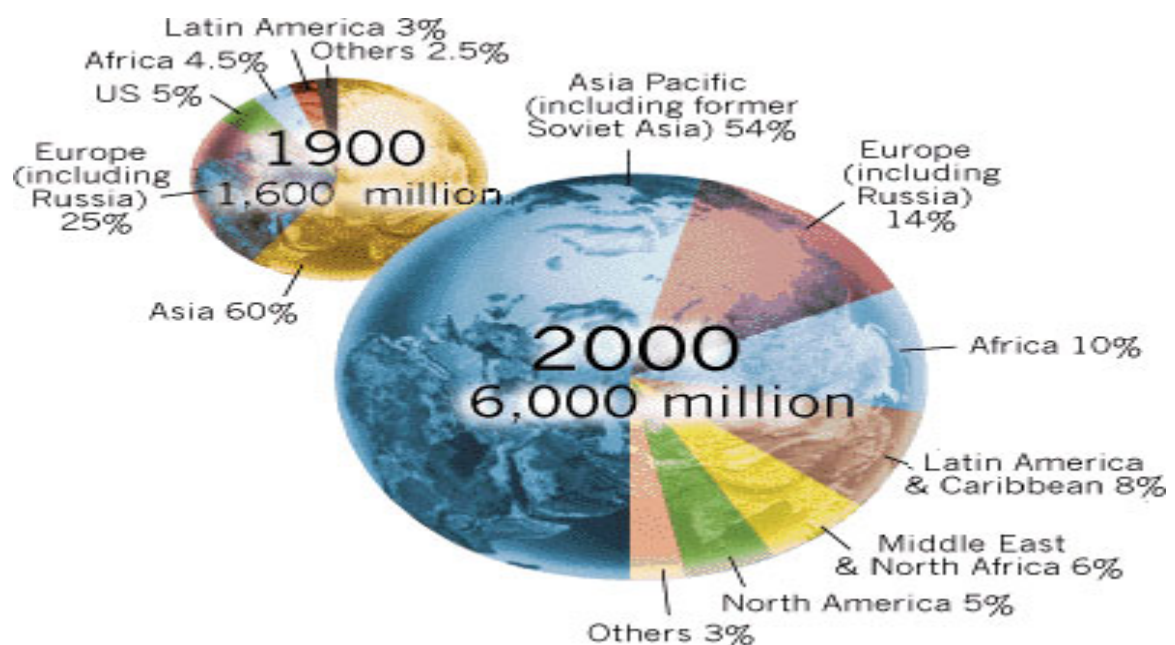
Distribution of World Population in 2005

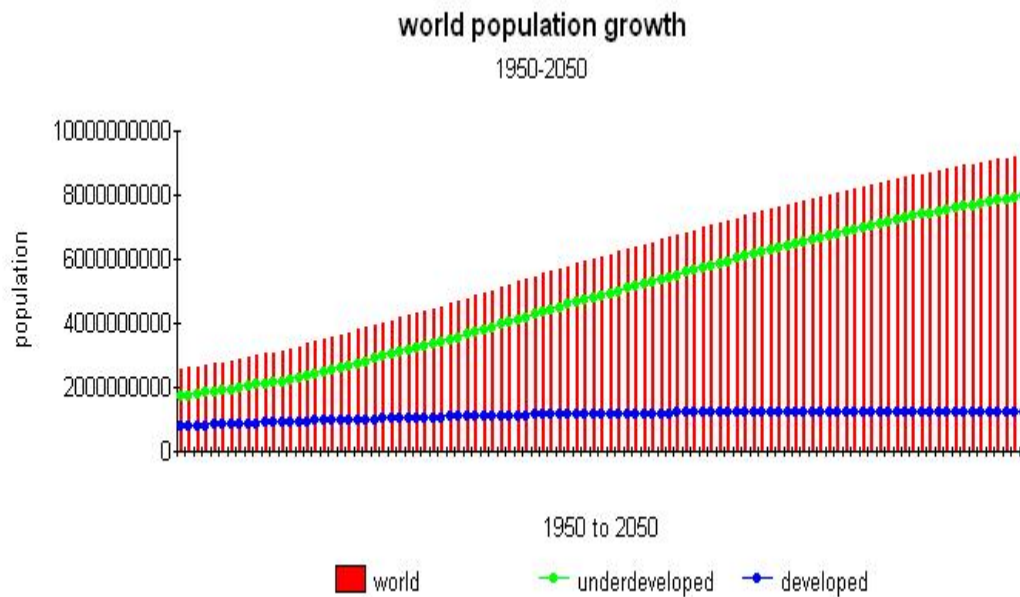
World Population by Continents - Year 2050 (mil.)

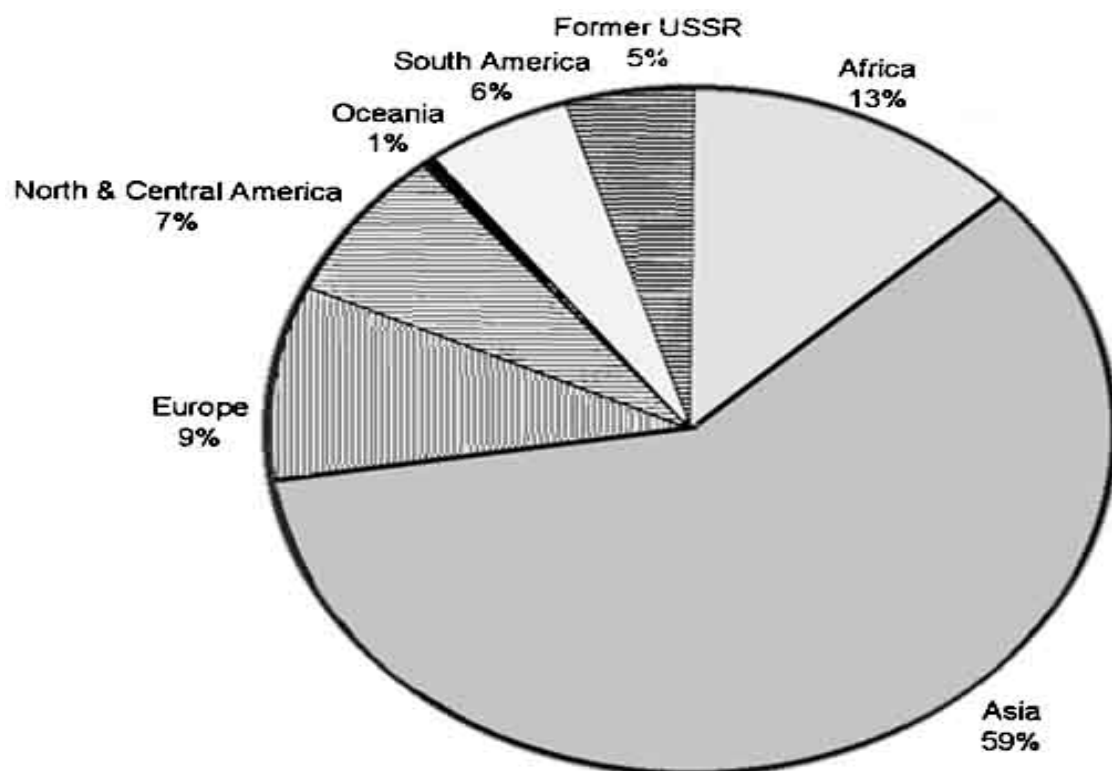
<http://www.euroekonom.com>

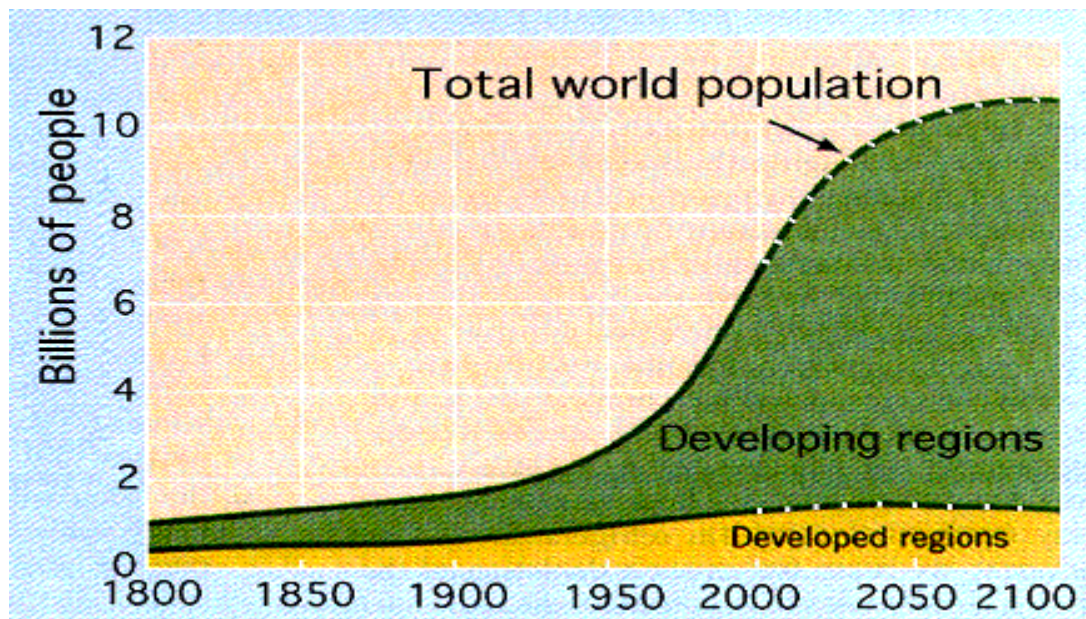
<http://www.newint.org>

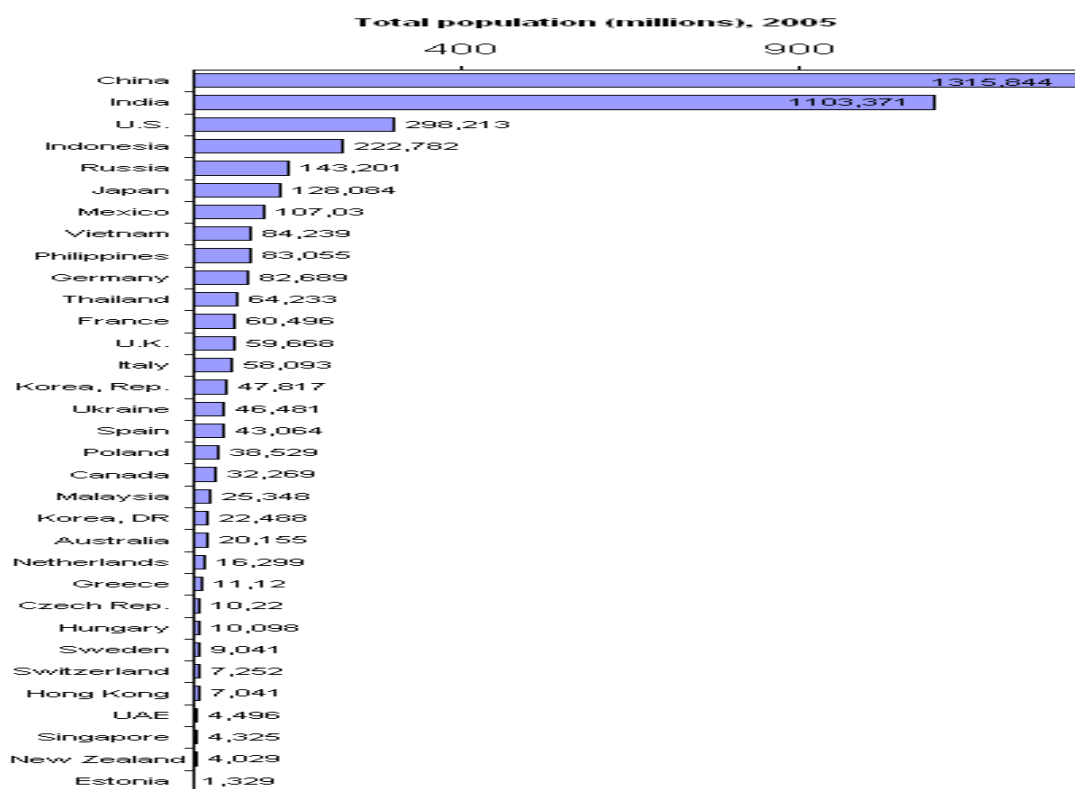
<http://www.mbscientific.com>

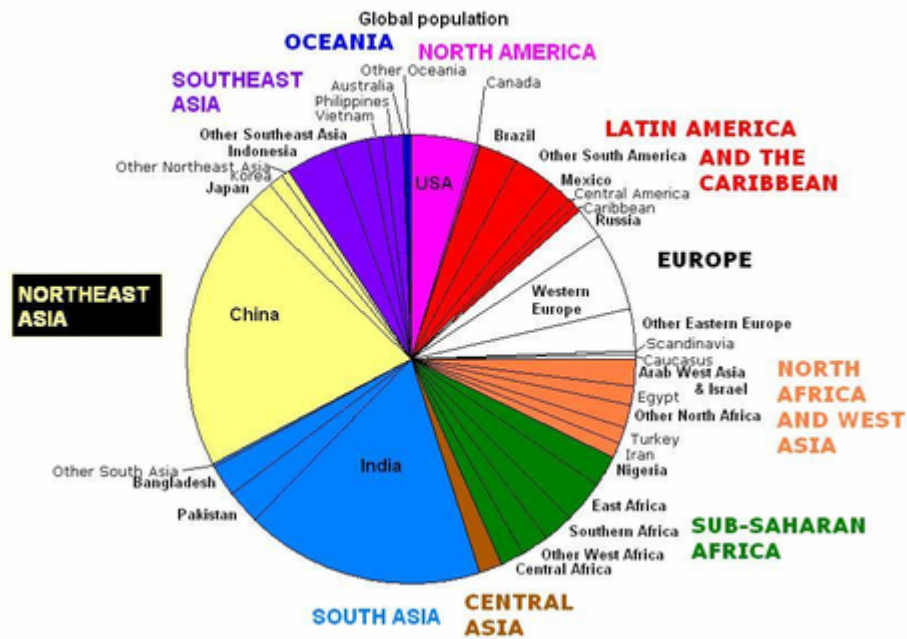
<http://www.fao.org>

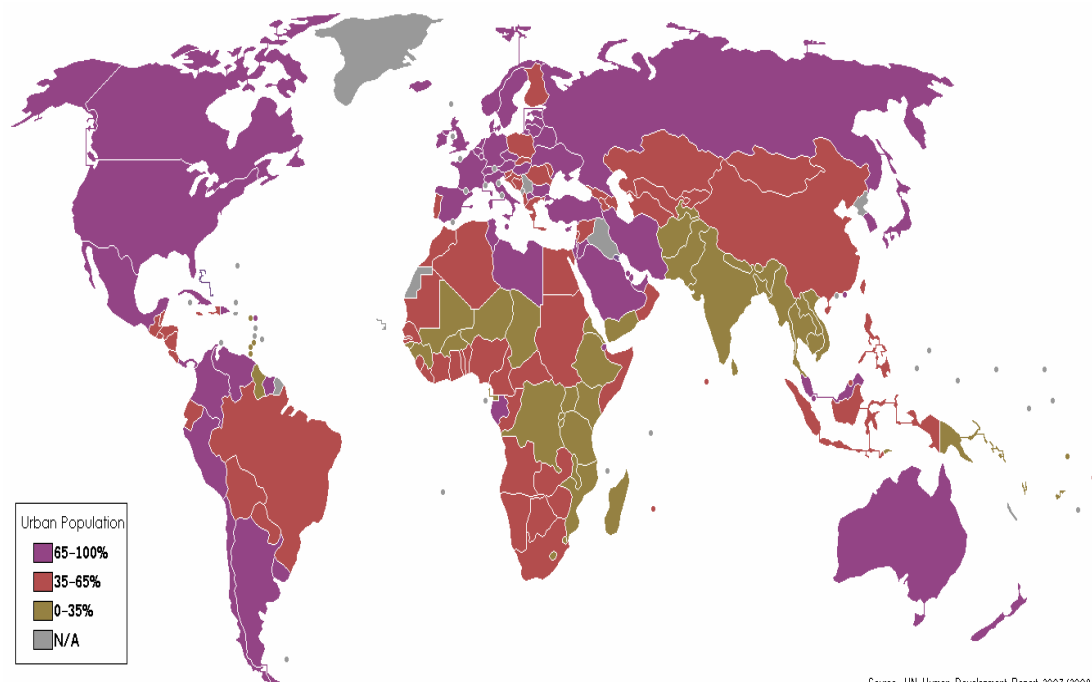
<http://www.sv.vt.edu>

<http://www.cap-lmu.de>

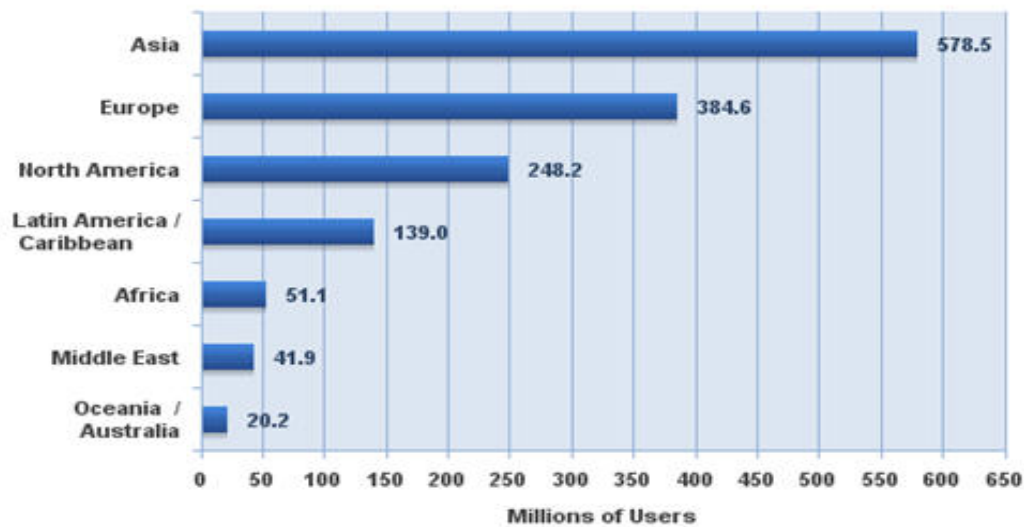

<http://mrbarlow.files.wordpress.com>

<http://upload.wikimedia.org>

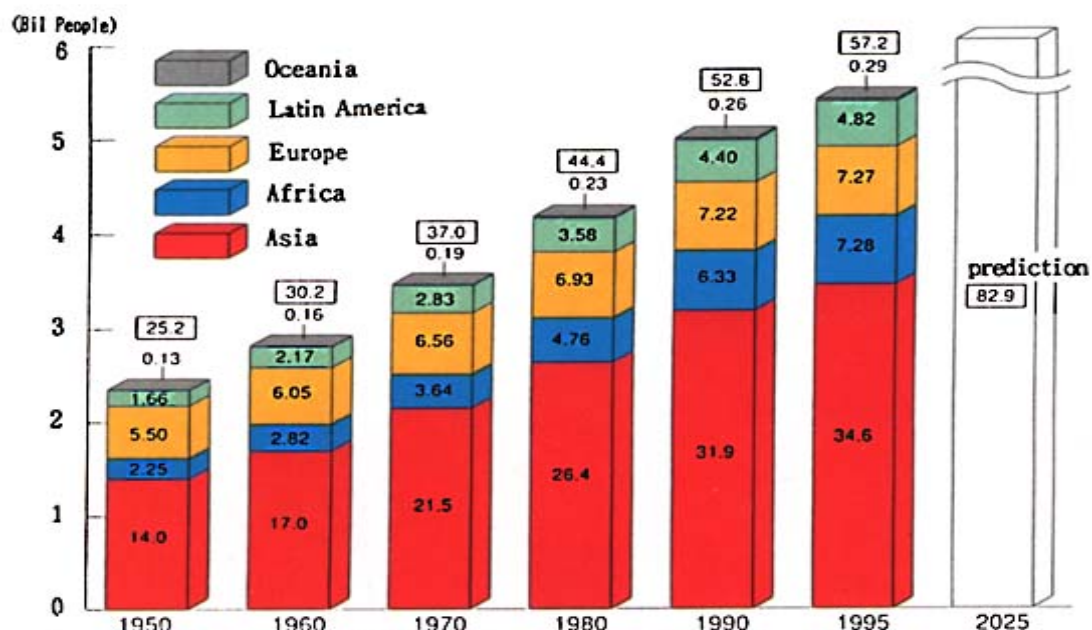
Internet Users in the World by Geographic Regions

Source: Internet World Stats - www.internetworldstats.com/stats.htm
 Estimated Internet users is 1,463,632,361 for Q2 2008
 Copyright © 2008, Miniwatts Marketing Group

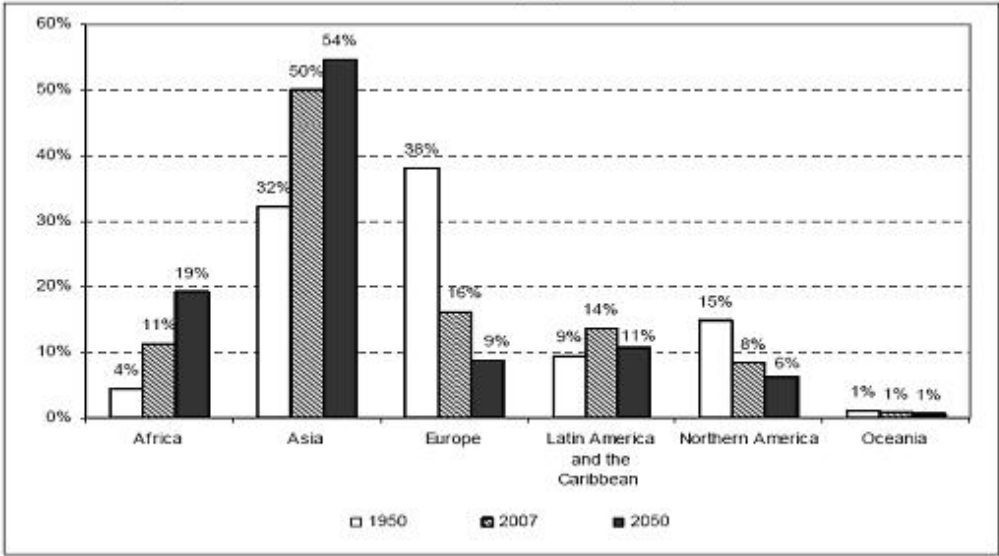
<http://www.bobmarketing.com>

Trend and Forecast for the World Population

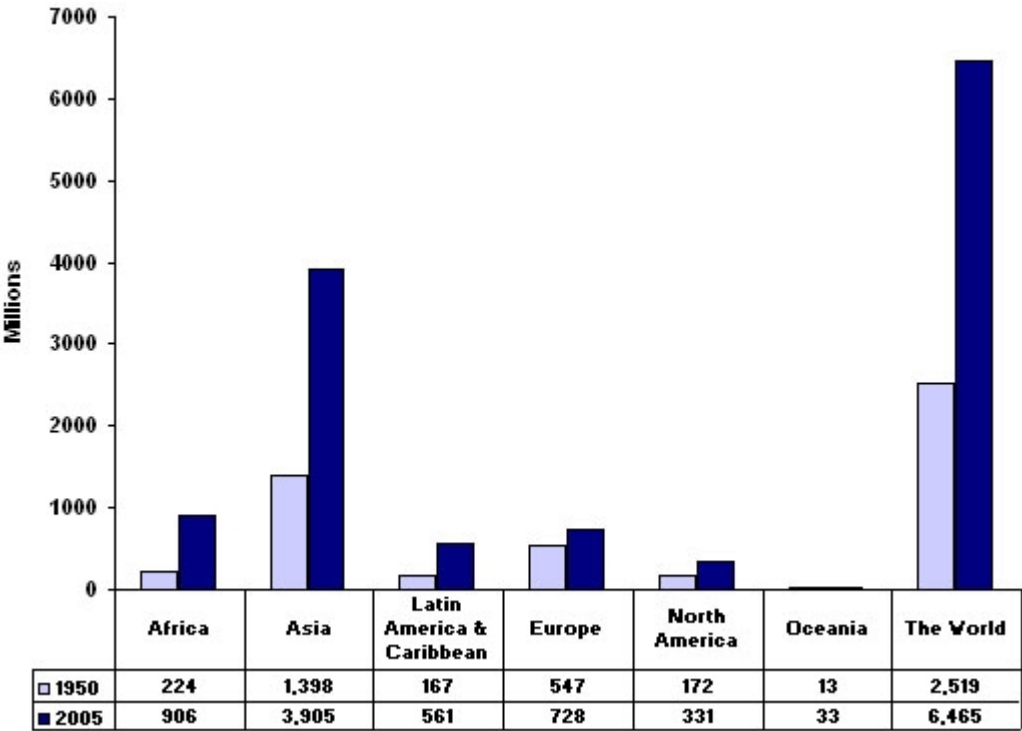

Source: The State of World Population, UNFPA, 1995

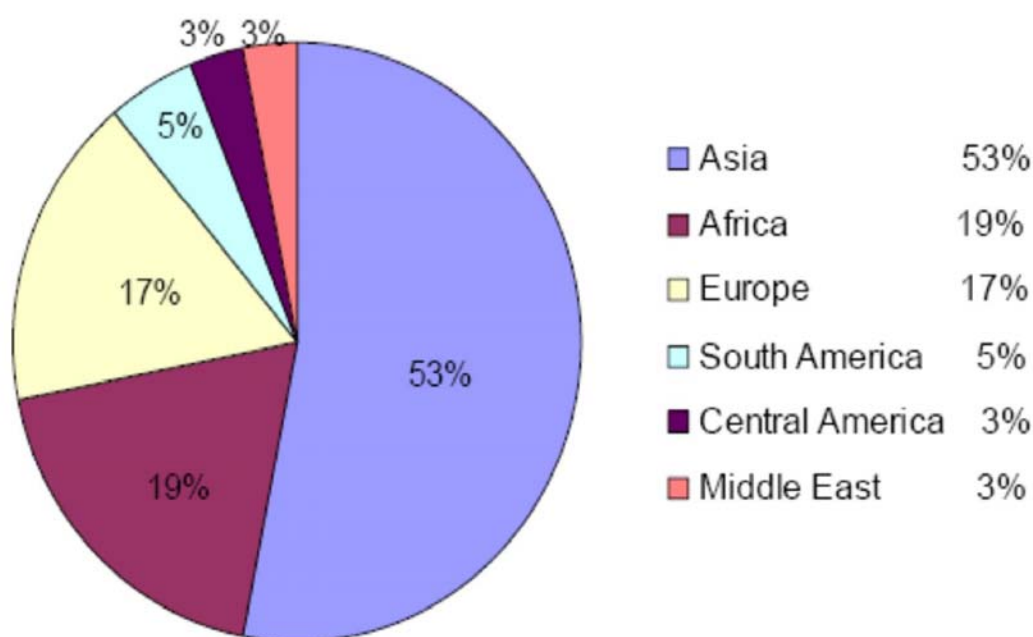
<http://www.mofa.go.jp>

<http://pgpblog.worldbank.org>

<https://philos.wikispaces.com>

<http://bernard.english.googlepages.com>

อีกความหมายหนึ่ง ชุมชนคือกลุ่มคนที่
อยู่รวมกันในอาณาบริเวณและเป็นกลุ่มเล็ก
ที่สุดที่สามารถจะดำรงชีวิตทางสังคมในด้าน
ต่าง ๆ ทั้งหมด การพิจารณาศึกษาชุมชน
จะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางกายภาพ เช่น
ลักษณะภูมิศาสตร์ และปัจจัยทางสังคมไป
ด้วยเพื่อให้คำนิยามคำว่าชุมชนสมบูรณ์ขึ้น

คำจำกัดความคำว่าชุมชนจะต้องคำนึงถึง
ลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ

1.สมาชิกภายในชุมชนต้องมี
ประสบการณ์ร่วมกัน มีกิจกรรมร่วมกันเพื่อ
ทำเรือนแรม (Homestay) มีประเพณีร่วมกัน
สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
เป็นต้น จะต้องเป็นประสบการณ์และ
กิจกรรมที่มีความสำคัญต่อคนในสังคม
สำหรับเป็นสัญลักษณ์ร่วมกันในชุมชน

2.คนในชุมชนมีความรู้สึกร่วมกัน
เดียวกันเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Active
community) สามารถดำรงกิจกรรมด้านการ
ท่องเที่ยวได้ยั่งยืน เศรษฐกิจพอเพียง

สามารถดำรงอยู่ได้ในฤดูกาลที่ไม่มีการ
 ท้องเที่ยว ความรู้สึกร่วมกันทำให้มีความรู้สึก
 ว่าตนเองแตกต่างกับคนอื่นในฐานะเป็น
 เจ้าของบ้านผู้รับนักท่องเที่ยวผู้เป็นแขกมา
 เยี่ยมเยือน

คนในชุมชนต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่ภายใน
 ชุมชนเป็นระยะเวลาตั้งถิ่นฐาน 5 ปีหรือ
 มากกว่า 5 ปี มีความรู้สึกเป็นญาติพี่น้อง
 ร่วมกันกับคนในชุมชน เพื่อทำให้เกิดหรือ
 สร้างความร่วมมือในชุมชนสำหรับทำ
 กิจกรรมการท่องเที่ยว

การศึกษาชุมชนด้านการท่องเที่ยวต้อง
 คำนึงถึงปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ

1.ปัจจัยด้านกายภาพ เป็นปัจจัยภายนอกที่นักท่องเที่ยวเห็นได้ เช่น การตั้งถิ่นฐาน การใช้ที่ดิน การปลูกบ้าน ระบบการสื่อสารคมนาคม โครงสร้างสาธารณูปโภค สภาพภูมิศาสตร์ เป็นแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวของคนภายในชุมชน ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจอยากมาท่องเที่ยวและเรียนรู้ธรรมชาติ รวมทั้งสิ่งที่เห็นได้ภายนอกของชุมชน

2.ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นให้สามารถอาศัยอยู่ร่วมกัน ธรรมชาติได้ เป็นภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ถ่ายทอดให้กับคนในชุมชน นักท่องเที่ยวสนใจศึกษาและสัมผัสวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ

เช่น สถาปัตยกรรม จิตรกรรม
ประติมากรรม รวมทั้งวรรณกรรม พิธีกรรม
ในชุมชน เป็นการท่องเที่ยวเชิงสังคม ใน
รูปการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรม เช่น
ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง สินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์
หนึ่งตำบล เครื่องจักสาน ผ้าไหม

โดยทั่วไปสังคมวิทยาการท่องเที่ยวแบ่ง
ชุมชนเป็นชุมชนชนบทและชุมชนเมือง ด้วย
การกำหนดลักษณะชุมชนตามปัจจัยสำคัญ
คือ

1.ขนาดประชากร (Size) หมายถึง
จำนวนประชากรในชุมชน ในชนบท
ประชากรในชนบทมีขนาดประชากรต่ำกว่า

2,500 คน ส่วนประชากรในชุมชนเมืองมีประชากรมากกว่า 2,500 คน ในชุมชนชนบทที่มีประชากรน้อยจะทำให้นักท่องเที่ยวได้ไปพักผ่อนเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใกล้ชิดกับธรรมชาติ ส่วนชุมชนเมืองที่มีประชากรมากนักท่องเที่ยวอาจได้พบปะผู้คนในเมืองจำนวนมากกว่าชนบท

2.ขอบเขตชุมชน หมายถึงขอบเขตทางการปกครอง เขตทางวัฒนธรรม หรือเขตภูมิศาสตร์ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจวัฒนธรรมของชุมชนแต่ละเขต ที่มีลักษณะแตกต่างกันตามเขตภูมิศาสตร์ เขตวัฒนธรรมหรือเขตการปกครอง เช่น ชุมชน

เขตหนาวมีวัฒนธรรมต่างกับชุมชนเขตร้อน
 นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมตัวเดินทาง
 อย่างไร ในเขตชุมชนชนบทนักท่องเที่ยว
 จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบในชุมชนที่ต่าง
 กับเมือง

3.หน้าที่หรือความสำคัญ (Function)
 ของชุมชนในสังคม ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ
 จุดมุ่งหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยว
 เช่น หน้าที่ของชุมชนชนบทคือผลิตอาหาร
 ให้กับสังคมเมือง นักท่องเที่ยวจะได้เดิน
 ทางเข้าไปดูการผลิตอาหารขั้นต้น (Primary
 production) หรืออาจเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับ
 ชุมชนชนบทในการดำรงชีวิตที่เกี่ยวข้องกับ

การผลิตอาหารตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์ข้าว
 การหว่านเมล็ดพันธุ์ การไถหว่าน ปักดำ การ
 บำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว จนถึงการแปรรูป
 ข้าวขั้นต้น เช่น การสีข้าวในโรงสีชุมชน
 จนถึงส่งข้าวสารให้กับชุมชนเมืองที่มีหน้าที่
 แปรรูปข้าวให้เป็นอาหารสำเร็จรูปให้กับ
 ผู้บริโภคโดยตรงภายในประเทศ หรือส่งออก
 ข้าวกระป๋องไปต่างประเทศ หน้าที่ชุมชน
 ขนาดใหญ่ เช่น เอเชียมีความสำคัญเป็น
 แหล่งกำเนิดศาสนามากที่สุด เป็นภูมิปัญญา
 ตะวันออก ยุโรปมีความสำคัญด้านบทบาท
 เป็นผู้นำเศรษฐกิจเหมือนอเมริกาเหนือ เป็น
 ชุมชนที่สร้างสรรค์วัฒนธรรมศาสนาคริสต์

มากที่สุด แอฟริกามีบทบาทด้านเป็นแหล่ง
อนุรักษ์พืชพรรณสัตว์ประจำถิ่น อเมริกาใต้
มีบทบาทด้านการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ ออสเตรเลียและภาคพื้น
มหาสมุทรมีบทบาทด้านการจัดการ
ท่องเที่ยวยั่งยืน ภูมิภาคใหม่แอตลันติก
และแอตลันติกามีบทบาทด้านการ
ศึกษาวิจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพของโลก
เป็นต้น

4.การจัดองค์การสังคม (Social
organization) หมายถึงการจัดระบบ
ความสัมพันธ์ภายในชุมชน ในเขตชนบท
ระบบองค์การเป็นแบบรูปนัย (Informal

organization) เป็นระบบที่เน้น
 ความสัมพันธ์ทางชีวิตสังคมแบบปฐมภูมิ
 (Primary relation) เช่น ระบบ
 ความสัมพันธ์ในครอบครัว เมื่อนักท่องเที่ยว
 ได้เข้าไปใช้ชีวิตในชุมชนชนบทจะทำให้
 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ ลูก
 ระหว่างครูนักเรียน พระกับชาวบ้านตาม
 หลังบ้าน วัด โรงเรียนหรือหลัก บวร เป็น
 ความสัมพันธ์ในระบบองค์การที่แตกต่างกับ
 องค์การทุติยภูมิ (Secondary organization)
 เช่น ระบบการทำงานของรัฐบาล ศาล
 ยุติธรรม ระบบรัฐสภา ตลาดหุ้น ระบบ
 การศึกษาขนาดใหญ่ใหญ่ในมหาวิทยาลัยที่

แตกต่างกับโรงเรียนขนาดเล็กในชนบท เป็น
 สิ่งที่น่าทึ่งที่จะได้เข้าไปสัมผัสในชุมชน
 ที่มีการจัดระบบองค์การที่ได้รับอิทธิพลจาก
 ประเพณี ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคมใน
 เขตเมืองและชนบท บทบาทขององค์การทาง
 สังคมยุคโลกาภิวัตน์เช่น สหประชาชาติ
 ยูเนสโก อาเซียน ยูโร เอเปค อาฟตา นาฟตา
 ลาฟตา กลุ่มG 7 เป็นต้น

สังคมวิทยาและแบ่งชุมชนออกเป็น 2
 ประเภทคือ

1. ชุมชนชนบทหรือชุมชนดั้งเดิม เป็น
 ชุมชนขนาดเล็กมีการใช้ที่ดิน (Land use)
 คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างหลากหลายใน

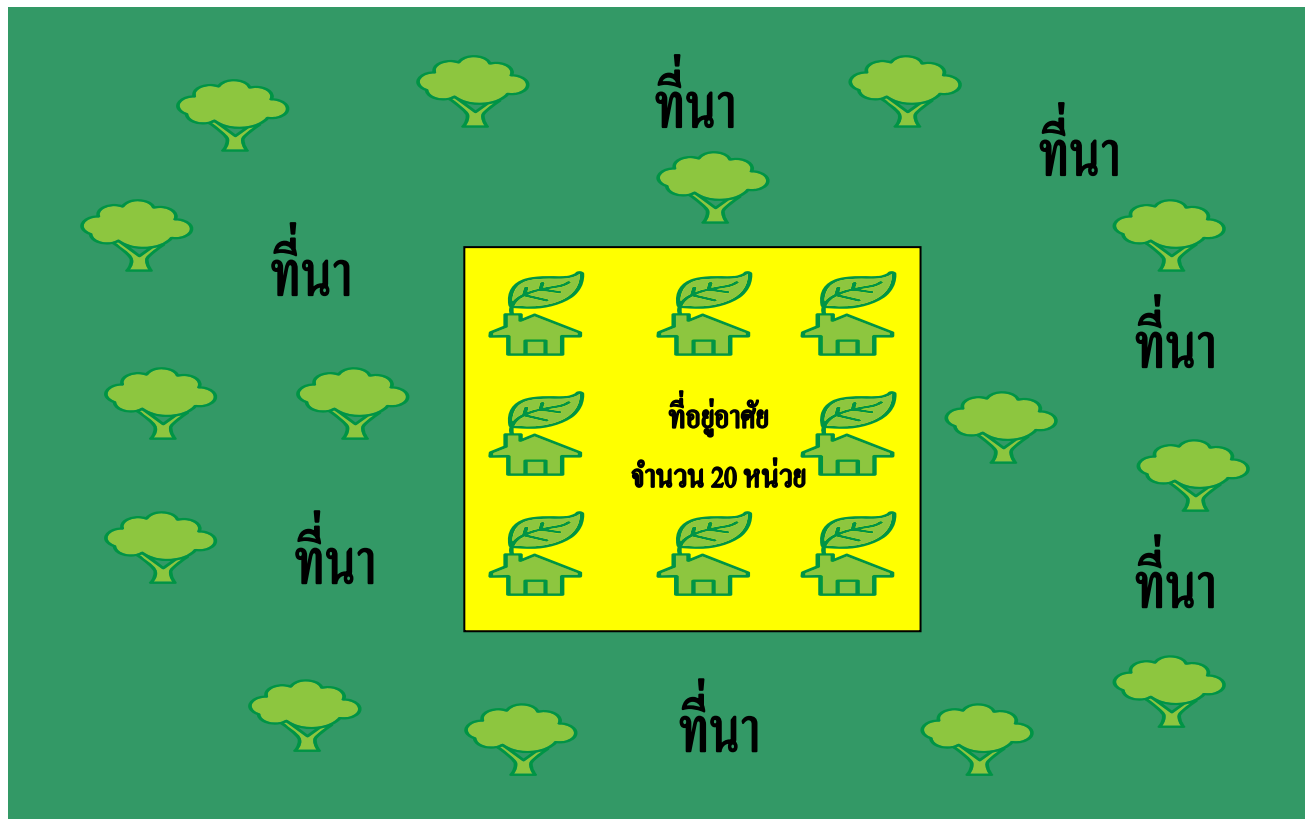
สังคมไทยมีชุมชนประเภทหมู่บ้านประมาณ 50,000 หมู่บ้าน แบ่งเป็นหมู่บ้านดังต่อไปนี้

ประเภทแรก หมู่บ้านโดดเดี่ยว (Isolated village) เป็นหมู่บ้านพวกสังคมขนาดเล็ก เช่น หมู่บ้านชุมชนดั้งเดิม สังคมล่าสัตว์ สังคมเก็บของป่า หรือชุมชนขนาดเล็กในเขตบริเวณชายขอบ (Marginal) ในประเทศไทย มีชุมชนหมู่บ้านโดดเดี่ยวประมาณร้อยละ 15 มีการใช้ที่ดิน 2 ประเภทคือ

ประเภทแรก การใช้ที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัย (Residential area) สำหรับปลูกบ้านพักอาศัย
นักท่องเที่ยวอาจเข้าพักอาศัยเรียนรู้

ดำรงชีวิตร่วมกันคนในชุมชนเพื่อเข้าทำ
กิจกรรมต่าง ๆ ในบ้านร่วมกับคนในบ้าน
ประการที่สอง การใช้ที่ดินสำหรับทำนา
หรือทำฟาร์ม (Farm area) เป็นเขตสีเขียว
(Green zone) อยู่รอบนอกหมู่บ้านดัง
แผนภูมิ

แผนภูมิแสดงรูปแบบการใช้ที่ดินหมู่บ้านโคกเดี่ยว

ประการที่สอง หมู่บ้านแบบกระจุก
 (Cluster village) เป็นหมู่บ้านที่มีการใช้ที่ดิน
 3 แบบคือ

ประการแรก การใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัย
 ประการที่สอง การใช้ที่ดินเป็นเขต
 ศูนย์กลางทางสังคม(Social center) เช่น
 ตลาด โรงเรียน สถานที่ราชการและวัด
 ประการที่สาม การใช้ที่ดินเป็นเขตทำ
 นา

แผนภูมิแสดงรูปแบบการใช้ที่ดินแบบหมู่บ้านแบบกระจุก

หมู่บ้านแบบกระจุกและหมู่บ้านแบบ
 เรียงขนานเป็นหมู่บ้านที่มีประวัติการตั้ง
 ชุมชนท้องถิ่นยาวนานกว่าหมู่บ้านแบบโดด
 เดี่ยว ซึ่งมักเป็นหมู่บ้านเกิดใหม่ ในประเทศ
 ไทยมีหมู่บ้านแบบกระจุกและหมู่บ้านเรียง
 ขนานประมาณร้อยละ 85 หมู่บ้านแบบ
 กระจุกมักมีการยอมรับการกลายเปลี่ยน

สมัยใหม่ (Modernization) ไปได้มากที่สุด
เนื่องจากลักษณะภูมิศาสตร์สามารถสร้าง
ระบบสาธารณูปโภคโดยเฉพาะระบบถนนได้
ง่ายและใช้ต้นทุนการสร้างถนนได้ถูกกว่า
หมู่บ้านแบบอื่น เมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้าน
แบบเรียงขนาน ส่วนหมู่บ้านแบบโดดเดี่ยวมี
การยอมรับการกลายเป็นสมัยใหม่น้อยที่สุด
เป็นหมู่บ้านที่พยายามพึ่งตนเองและต่อต้าน
เทคโนโลยีสมัยใหม่

เรียงขนานไปตามคลองหรือทางรถไฟ เป็น
 หมู่บ้านเก่าที่ตั้งถิ่นฐานมานาน นักท่องเที่ยว
 อาจเข้าเยี่ยมชมประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 สอบถามพูดคุยกับชาวบ้านเรื่องการ
 ดำรงชีวิตประเพณีวัฒนธรรมที่ผ่านมา
 เนื่องจากเป็นหมู่บ้านเก่ากว่าหมู่บ้านแบบ
 โดดเดี่ยว ทำให้หมู่บ้านแบบกระจุกและ
 หมู่บ้านแบบเรียงขนานมีสาธารณูปโภค
 มากกว่า ทำให้นักท่องเที่ยวมีเครื่องมือ
 สื่อสารคมนาคมมากกว่าหมู่บ้านแบบโดด
 เดี่ยว นักท่องเที่ยวอาจเข้าร่วมประเพณี
 ทำบุญ ตักบาตร ประเพณีต่าง ๆ เป็นการ

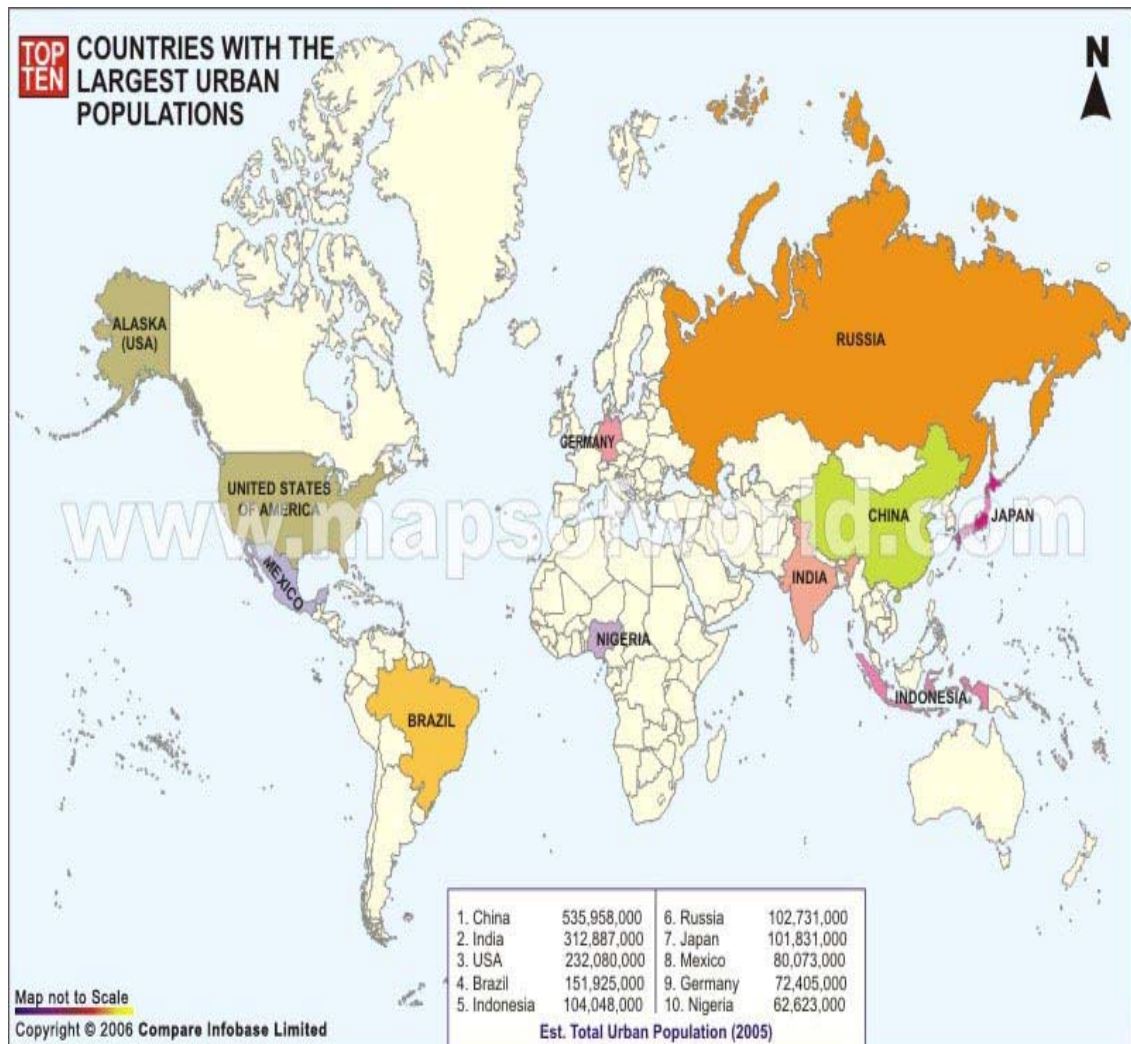
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้มากกว่าหมู่บ้าน
โดดเดี่ยว

ชุมชนชนบทเป็นชุมชนที่เป็นการ
ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติหรือการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงธรรมชาติ
เข้าถึงชุมชนที่เป็นการผลิตโดยตรง ทำให้
นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลการผลิตวัตถุดิบ
เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นักท่องเที่ยว
จะมีโอกาสเรียนรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ใช้ชีวิต
ร่วมกับคนในชุมชนเรียนรู้วิถีชีวิตแบบ
ดั้งเดิม จนทำให้เข้าใจวิถีชีวิตที่แท้จริง อันจะ
นำไปสู่ความเข้าใจและความร่วมมือระดับสูง
ต่อไป เพื่อทำให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ตารางแสดงประเทศ 10 อันดับที่มีประชากรเมืองมากที่สุด	
ประเทศ	การคาดคะเนประชากรในปี ค.ศ.2005
จีน	535,958,000
อินเดีย	312,887,000
สหรัฐอเมริกา	232,080,000
บราซิล	151,925,000
อินโดนีเซีย	104,048,000
รัสเซีย	102,731,000
ญี่ปุ่น	101,831,000
เม็กซิโก	80,073,000
เยอรมัน	72,405,000
ไนจีเรีย	62,623,000

<http://www.mapsofworld.com> เข้าถึงได้เมื่อวันที่

27 เดือนมีนาคม 2552

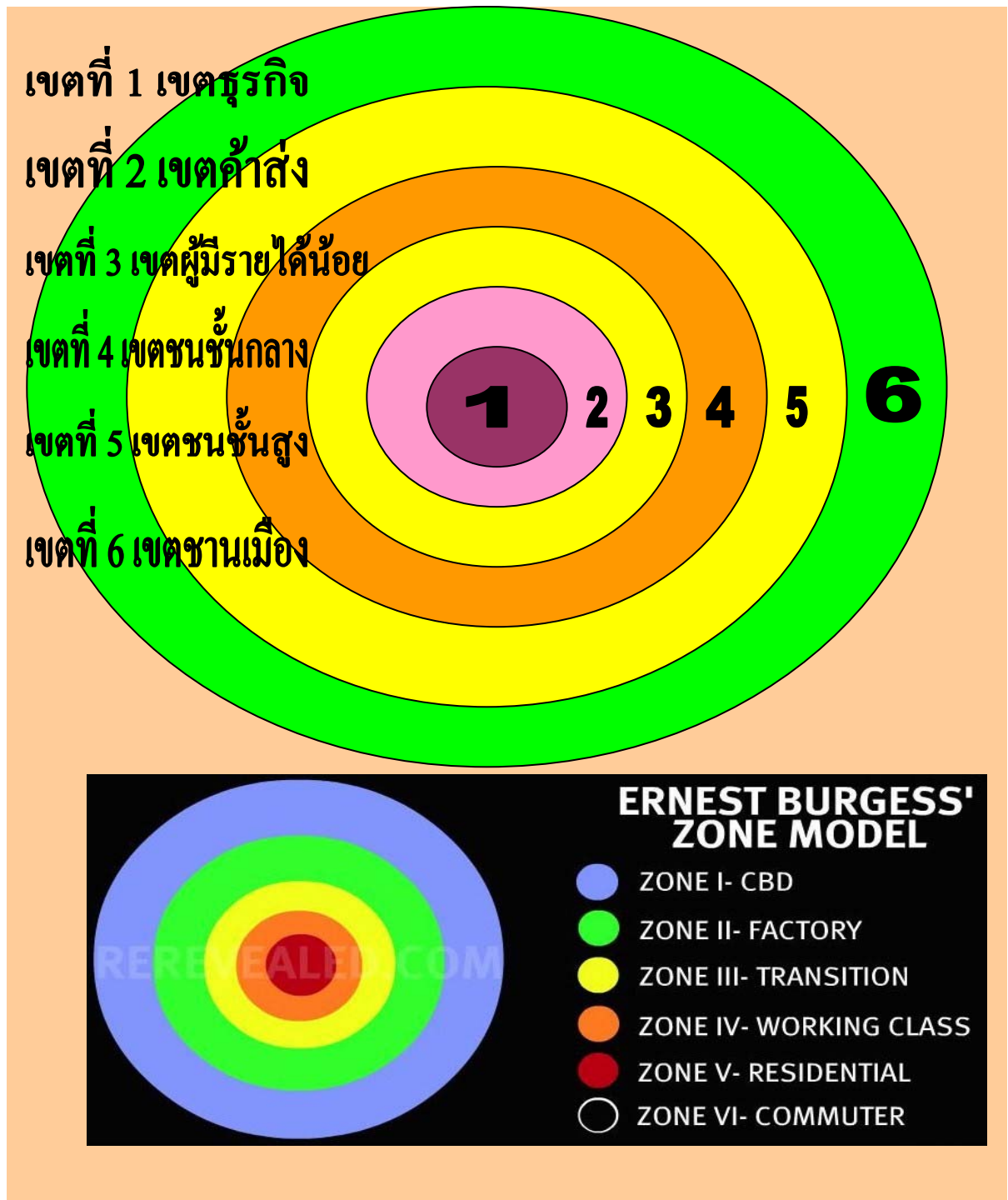

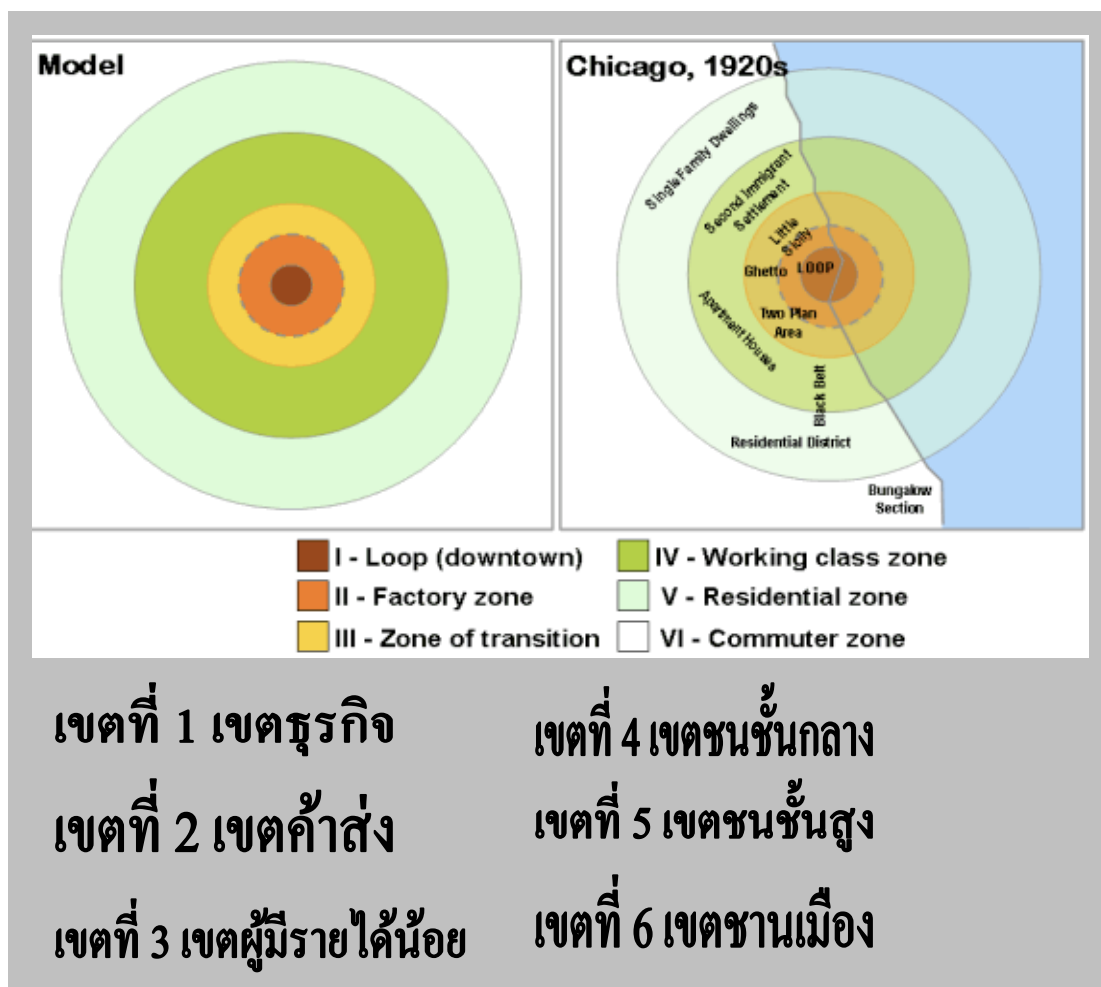
**2.ชุมชนเมืองเป็นชุมชนที่มีการใช้ที่ดิน
หลายชนิดมีการเดินทางท่องเที่ยวในนคร
(City or urban community) เป็นการ
ท่องเที่ยวเข้าไปในเขตชุมชนที่มีการใช้ที่ดิน
หนาแน่น ประชากรในชุมชนมีความ
หลากหลายต่างแบบ (Heterogeneous) ต่าง**

กับชนบทที่มีประชากรเป็นแบบเดียวกัน
(Homogeneous) นักท่องเที่ยวจะเข้าไป
ปะปนในชุมชนเมือง เป็นการท่องเที่ยวใน
นครที่ซับซ้อนในเขตชุมชนต่าง ๆ ดังนี้

1.เขตธุรกิจใจกลางเมือง (Central
business district) เป็นเขตใจกลางเมืองที่
นักท่องเที่ยวเข้าไปซื้อของตามสถานธุรกิจ
ต่าง ๆ ในใจกลางเมือง เช่น ลักษณะการใช้
ที่ดินตามทฤษฎีวงแหวน (Concentric zone
theory) เขตที่หนึ่งเป็นเขตธุรกิจที่ไม่

แผนภูมิแสดงรูปแบบการใช้ที่ดินทฤษฎีวง
แหวน

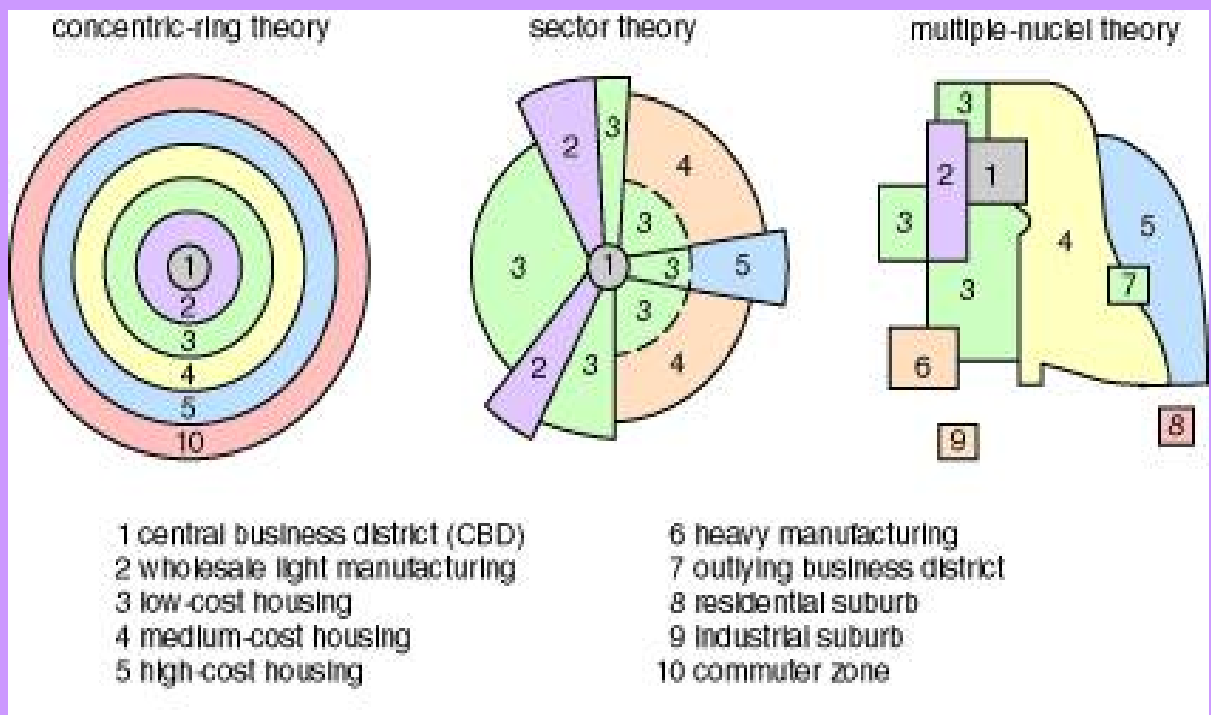

มีครอบครัว (Non-family) เป็นชุมชนที่มีการใช้ที่ดินสำหรับธุรกิจทุกชนิด เป็นชุมชนที่มีคนเดินทางท่องเที่ยวทางธุรกิจโดยเฉพาะช่วงชั่วโมงเร่งด่วนตอนกลางวัน กลางคืนจะมีเฉพาะยาม

แผนภูมิแสดงรูปแบบการใช้ที่ดินทฤษฎี หลายจุดศูนย์กลาง

ทฤษฎีวงแหวน ทฤษฎีเสี้ยววงกลม ทฤษฎีหลายจุดศูนย์กลาง

เขตที่ 1 เขตธุรกิจ

เขตที่ 2 เขตค้าส่ง

เขตที่ 3 เขตผู้มีรายได้น้อย

เขตที่ 4 เขตชนชนกลาง

เขตที่ 5 เขตชนชั้นสูง

เขตที่ 6 เขตหัตถกรรมหนัก

เขตที่ 7 เขตธุรกิจรอบนอกเมือง

เขตที่ 8 เขตที่อยู่อาศัยชานเมือง

เขตที่ 9 เขตอุตสาหกรรมชานเมือง

เขตที่ 10 เขตชานเมือง

เฝ้าสำนักงาน นักท่องเที่ยวอาจท่องเที่ยวใน
ทฤษฎีการใช้ที่ดินแบบหลายจุดศูนย์กลาง

(Multicentric) พักในโรงแรมหรือ
 ผู้ประกอบการที่พักที่เป็นธุรกิจ เนื่องจากไม่
 มีครอบครัว (Non family area) อาศัยอยู่
 นักท่องเที่ยวจึงต้องเดินทางโดยใช้การขนส่ง
 มวลชนหรือบริการรถเฉพาะแท็กซี่ เดินทาง
 กับการท่องเที่ยวแบบกลุ่ม (Packaged
 tours) เป็นบริการท่องเที่ยวที่รวมบริการทุก
 อย่างเข้าด้วยกัน เป็นส่วนร่วมมีสนับสนุน
 การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะได้ชื่อของ
 เยี่ยมชมนครที่มีคนมากมายหลายกลุ่ม
 เดินทางประกอบธุรกิจในช่วงตอนกลางวัน
 หรือชั่วโมงเร่งด่วน แสดงวิถีชีวิตแบบนคร
 เต็มไปด้วยสีสันของคนทำงาน เป็นการ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนคร ช่วงตอนเย็น
ประชาชนจะเดินทางกลับไปพักในเขตที่อยู่
อาศัยในเขตรอบนอกเมือง ศูนย์กลางนครจะ
มีแต่ตัวอาคารและผู้ปฏิบัติหน้าที่เฝ้ายามช่วง
กลางคืนเป็นภาพนครอีกแบบหนึ่ง

นิวยอร์ก

2.เขตที่สองเขตห้องเช่าหรือเขตค้าส่ง
(Rooming house zone or wholesale) เป็น
เขตที่นักท่องเที่ยวจะได้ชมวิถีชีวิตแบบนคร
ที่มีการค้าส่งคือการค้าระหว่างผู้ผลิตกับคน

กลาง (Middleman) ประกอบด้วยโกดังหรือ
 คลังเก็บสินค้า (Warehouse) อาจมีผู้สร้าง
 ภาพยนตร์นำไปเป็นฉากสร้างภาพยนตร์
 นักท่องเที่ยวจะได้ชมวิถีชีวิตแบบชุมชน
 แออัด (Slum) ผู้คนที่ทำงานกับคลังสินค้า
 เป็นบรรยากาศการทำงานขนส่งกับการ
 ขนส่งเพื่อบรรทุกสินค้า เป็นเขตที่
 นักท่องเที่ยวจะได้พบการทำงานตลาดทั้งวัน
 และคืน ไม่มีการพักผ่อนหรือเขตผ่านสภาพ
 (Transition area) หมายถึงเขตที่ประกอบ
 ไปได้ผู้คนหลากหลายกลุ่มมาทำงานใน
 คลังสินค้า พร้อมกับระบบการขนส่งสินค้า มี
 ท่าเรือ ท่ารถขนส่งสินค้า เป็นบรรยากาศ

แตกต่างกับเขตที่ 1 ซึ่งเป็นเขตธุรกิจใจกลาง
 เมืองทำธุรกิจ (Business) ซื้อมาขายแลกเปลี่ยน
 สินค้ามากกว่าจะเป็นผู้ผลิตสินค้าแบบ
 อุตสาหกรรม (Industrial) หรือผลิตสินค้า
 หัตถกรรม (Manufacture) เขตห้องเช่า
 หมายถึงครอบครัวที่มีบ้านเพียงห้องเดียว
 พ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ในห้องเดียว เป็น
 ครอบครัวยากจนพร้อมที่จะอพยพออกไป
 อยู่ในเขตอื่น เป็นเขตที่นักท่องเที่ยวอาจได้
 เห็นบรรยากาศคนไร้บ้านมารวมกันเป็น
 ครอบครัวใหญ่ด้วย เป็นบรรยากาศของพวก
 ที่ชอบมารวมกลุ่มกันนอกบ้าน แม้ว่าจะมี
 บ้านเป็นของตนเอง

3.เขตผู้อพยพหรือเขตผู้มีรายได้น้อย
 (Migrant or lower class zone) เป็นเขตที่มี
 ชนพื้นเมืองอพยพเข้ามาทำงานในนคร ทำ
 ให้มีบรรยากาศของประเพณีวัฒนธรรม
 เฉพาะถิ่นทั่วทุกสังคม นักท่องเที่ยวอาจเดิน
 ทางเข้ามาสัมผัสศึกษาชีวิตของคนพื้นเมือง
 ด้วยการซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับ อาหาร
 พื้นเมือง โดยที่ชนพื้นเมืองนำมาใช้ในนคร
 เป็นเขตที่เหมือนสังคมจำลอง (Simulation)
 หรือสังคมสาธิตประเพณีวัฒนธรรมชน
 พื้นเมืองทั่วทุกภูมิภาคในเขตเมืองใหญ่
 เหมือนกับหม้อหลอม (Melting pot) ของ
 วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม นอกจากนี้ยัง

เป็นเขตผู้รายได้น้อยมีรายได้จากค่าจ้าง
 (Wage) โดยไม่มีเงินเดือนประจำ (Salary)
 เป็นผู้มีวัฒนธรรมแบบชนบท เป็น
 บรรยากาสที่ไม่เน้นวัตถุวิสัย (Objective)
 เป็นบรรยากาสของจิตวิสัย (Subjective)
 ผู้คนจะมีความเอื้ออาทรมากกว่านครเขตอื่น
 เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุอาจมีความ
 ประทับใจเนื่องจากเป็นบรรยากาสคล้ายกับ
 การเยี่ยมญาติ หรือการท่องเที่ยวเชิง
 วัฒนธรรมมากกว่า

4. เขตชนชั้นกลางหรือเขตผู้ทำงาน

ประจำ (Middle class or workingman) เป็น
 เขตที่นักท่องเที่ยวจะได้พบกับบรรยากาส

นครที่ประกอบไปด้วยครอบครัวชนชั้นกลาง
ผู้ทำงานประจำมีรายได้เป็นเงินเดือน มี
เทคโนโลยีเครื่องอำนวยความสะดวกภายใน
บ้านครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) เป็น
วัฒนธรรมที่พบทั่วไปในนคร

ครอบครัวเดี่ยว

กลางวันจะออกเดินทางไปทำงานในเขต
ธุรกิจ นักท่องเที่ยวอาจพบกับบรรยากาศ
ผู้คนว่างเปล่าในช่วงตอนกลางวัน แต่เมื่อ
หลังจากชั่วโมงทำงานก็จะเห็นผู้คนกลับมา
อยู่บ้านในช่วงตอนกลางคืน วัฒนธรรมการ
แต่งกายของชนชั้นกลางจะเป็นเครื่องแบบ มี
วัฒนธรรมการทำงานแบบระบบราชการ
(Bureaucracy) มีชั่วโมงการทำงาน
พฤติกรรมการทำงานคล้ายกันเป็น
วัฒนธรรมที่พบทั่วไปในนคร

www.shutterstock.com · 10566811

House and Townhouse

5.เขตชนชั้นสูงหรือเขตบ้านชุด (High class or apartment) เป็นเขตที่อยู่อาศัยของคนชั้นสูงที่อยู่ในเขตห่างจากชนชั้นกลาง ชนชั้นสูงมีวัฒนธรรมการทำงานที่นักท่องเที่ยวนจะได้พบกับวัฒนธรรมการทำงานชนชั้นสูงในฐานะผู้บริหารระดับสูง ที่แตกต่างกับผู้บริหารระดับกลางหรือผู้ปฏิบัติในชนชั้นกลาง เช่น ชั่วโมงการทำงานแตกต่างกัน บริเวณที่พักอาศัยของชนชั้นสูงประกอบด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกมากมาย เช่น รถ

รับส่งเฉพาะ ที่พักอาศัยที่มีพนักงานต้อนรับ
 ใส่เครื่องแบบเฉพาะ มีประเพณีการบริการ
 เฉพาะที่พักอาศัย ลานจอดรถ จอดเครื่อง
 ส่วนตัว ห้องประชุม ห้องออกกำลังกาย
 ส่วนตัว ที่พักอาศัยของชนชั้นสูงกลายเป็น
 สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกที่ต้องการเข้า
 เยี่ยมชมวิถีชีวิตส่วนตัวของชนชั้นสูงทุกด้าน
 เช่น อาหาร เสื้อผ้า บริเวณบ้านพัก เครื่องมือ
 เครื่องใช้ส่วนตัวของครอบครัวชนชั้นสูงเป็น
 สิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว บางแห่งอาจ
 จัดทำเป็นพิพิธภัณฑ์ หรือเปิดให้
 นักท่องเที่ยวเข้าชมบางเวลาที่เจ้าของ
 ทรัพย์สินเปิดโอกาสให้เข้าชมเป็นต้น ชน

ชั้นสูงอาจสร้างภาพลักษณ์โดยการสร้าง
ภาพยนตร์แนะนำบ้าน และวิถีชีวิต หรืออาจ
แสดงเป็นนิตยสารในบางโอกาสเป็นสื่อให้
นักท่องเที่ยวหาความรู้ก่อนเดินทางเข้าเยี่ยมชม
ชมก็เป็นได้

**6.เขตหัตถกรรมหนัก (Heavy
Manufacturing) เป็นเขตที่มีการผลิตสินค้า**

เขตหัตถกรรม (manufacture)

ด้วยมือและเครื่องจักร เป็นการผลิตจำนวนมาก นักท่องเที่ยววนครจะได้ชมวิถีชีวิตของคนงานในโรงงานทำงานเป็นช่วงกะ เขต
 หัตถกรรมหนักจะทำงานเกี่ยวกับงานที่ใช้มือ
 และเครื่องจักร มีมลภาวะมาก ส่วนใหญ่จะ
 เป็นชุมชนที่มีอัตราส่วนทางเพศ (Sex ratio)
 สูงคือมีอัตราส่วนผู้ชายสูงมากกว่าผู้หญิง
 วัฒนธรรมการทำงานประกอบด้วยระบบ
 เทคโนโลยีที่ป้องกันอันตรายมากมาย
 นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมจะต้องปฏิบัติตัว
 ตามกฎระเบียบของโรงงานอย่างเคร่งครัด
 เพื่อป้องกันอันตรายขณะเข้าเยี่ยมชมโรงงาน
 ขณะที่คนงานปฏิบัติงานผลิตสินค้าส่งไปที่

อื่น นักท่องเที่ยวจะมีความรู้เกี่ยวกับอันตราย
 จากสารเคมี อันตรายจากการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่
 ถูกต้อง เป็นการท่องเที่ยวแบบนครที่
 นักท่องเที่ยวจะได้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
 สินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงด้วย เขต
 หัตถกรรมหนักอาจมีปัญหาเรื่องการวางผัง
 เมือง เนื่องจากเป็นเขตที่พัฒนาจาก
 หัตถกรรมพื้นบ้านในชุมชนเมืองทำให้เกิด
 ปัญหามลภาวะ โดยเฉพาะในหลายชุมชนทั่ว
 โลก

ปัญหาในเขตอุตสาหกรรมเก่า

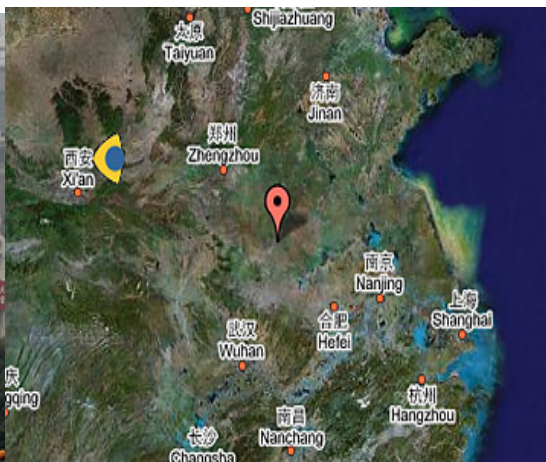
ตารางแสดง นครที่มีมลภาวะ 10 ลำดับในโลก ปี ค.ศ.2009

ลำดับที่	นคร	ประเทศ	ผลกระทบต่อประชากร	สารพิษ	แหล่งสารพิษ
1	Linfen	จีน	3,000,000	ถ่านหินและสิ่งแขวนลอย	ยานยนต์และอุตสาหกรรม
2	Tianying	จีน	1,400,000	ตะกั่วและโลหะหนักอื่น ๆ	เหมืองแร่และกระบวนการ
3	Sukinda	อินเดีย	2,600,000	โครเมียมและโลหะหนักอื่น	เหมืองโครเมียม
4	Vapi	อินเดีย	71,000	สารเคมีและโลหะหนัก	นิคมอุตสาหกรรม
5	La Oroya	เปรู	35,000	ตะกั่ว ทองแดง สังกะสี และซัลเฟอร์ไดออกไซด์	เหมืองโลหะหนักและกระบวนการ
6	Dzerzhinsk	รัสเซีย	300,000	สารเคมีและแก๊ส	การผลิตอาวุธเคมีในช่วงสงครามเย็น
7	Norilsk	รัสเซีย	134,000	อากาศเสีย สิ่งแขวนลอย ซัลเฟอร์ไดออกไซด์	เหมืองนิกเกิลและโลหะ
8	Chernobyl	ยูเครน	5,500,000	กัมมันตรังสี	โรงงานนิวเคลียร์
9	Sumgayit	อาร์เซอร์ไบจาน	275,000	สารอินทรีย์เคมี น้ำมันและโลหะหนัก	อุตสาหกรรมและปิโตรเคมี
10	Kabwe	แซมเบีย	255,000	ตะกั่วและแคดเมียม	เหมืองตะกั่ว

แหล่งข้อมูล :<http://www.time.com> เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2552

หมอกควันเหนือเมือง Linfen

แผนที่เมือง Tianying

สตรีเมือง Sukindaกำลังตักน้ำที่มีโครเมียม

หน่วยgreenpeace กำลังเก็บตัวอย่างโลหะหนักที่ปล่อยลงแม่น้ำที่ Vapi

การปล่อยสารพิษที่ La Oroya

โรงงานที่ Dzerzhinsk

ควันจากเหมืองนิกเกิลที่ Norilsk

บ้านร้างที่ Chernobyl

เขตอุตสาหกรรมที่ Sumgayit

เด็กหนุ่มหาโลหะบริเวณโรงงานที่ Kabwe

7.เขตธุรกิจรอบนอก (Outline business)
เป็นเขตธุรกิจขนาดเล็กและปานกลาง
(Small and medium enterprise) ที่เกิดขึ้น
ใหม่ นักท่องเที่ยวจะได้พบบรรยากาศเขต
ธุรกิจรอบนอกเมืองที่เกิดจากผู้ประกอบการ
ขนาดเล็กและขนาดปานกลางใหม่ที่แตกต่าง

กับเขตที่ 1 ซึ่งเป็นเขตธุรกิจเก่าใจกลางเมือง และเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีประวัติการ ประกอบการยาวนาน ต่างกับธุรกิจขนาดเล็ก และปานกลาง ซึ่งผู้ประกอบการผลิตสินค้า และบริการใหม่ นักท่องเที่ยวจะได้ชม แนวโน้มธุรกิจในชุมชนแบบใหม่ ที่แตกต่าง กับธุรกิจแบบเก่าที่ผู้คนพบเห็นโดยทั่วไป ธุรกิจขนาดเล็กและปานกลางเกิดจาก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชนชั้นกลาง และชนชั้นสูงที่ต้องการประกอบการธุรกิจ แบบใหม่ที่ไม่ซ้ำซากจำเจเหมือนธุรกิจแบบ เก่าขนาดใหญ่ที่พบอยู่ทั่วไป นักท่องเที่ยวจะ

ได้ร่วมเดินทางจินตนาการไปกับธุรกิจขนาด
เล็กและปานกลางในเขตนี้

8.เขตที่อยู่อาศัยรอบนอกเมืองหรือชาน
เมือง (Suburban area) เป็นเขตกึ่งเมืองและ
ชนบท ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบกับเขตสีเขียว (Green zone) ในเขตนครบริรักษ์

แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ชุมชนชนบท
ชานเมืองและเมือง

จะเป็นกึ่งชนบท มีการสร้างบ้านเรือน
 โรงเรียน วัด ตลาดบริการในชุมชนหรือกับ
 สถานการณ์จำลองหมู่บ้านมาไว้ในเมือง
 นักท่องเที่ยววนครอาจได้พบกับบรรยากาศ
 แบบชนบทในเขตนี้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็น
 ธรรมชาติมากกว่าเขตอื่น คนในชุมชนอาจ

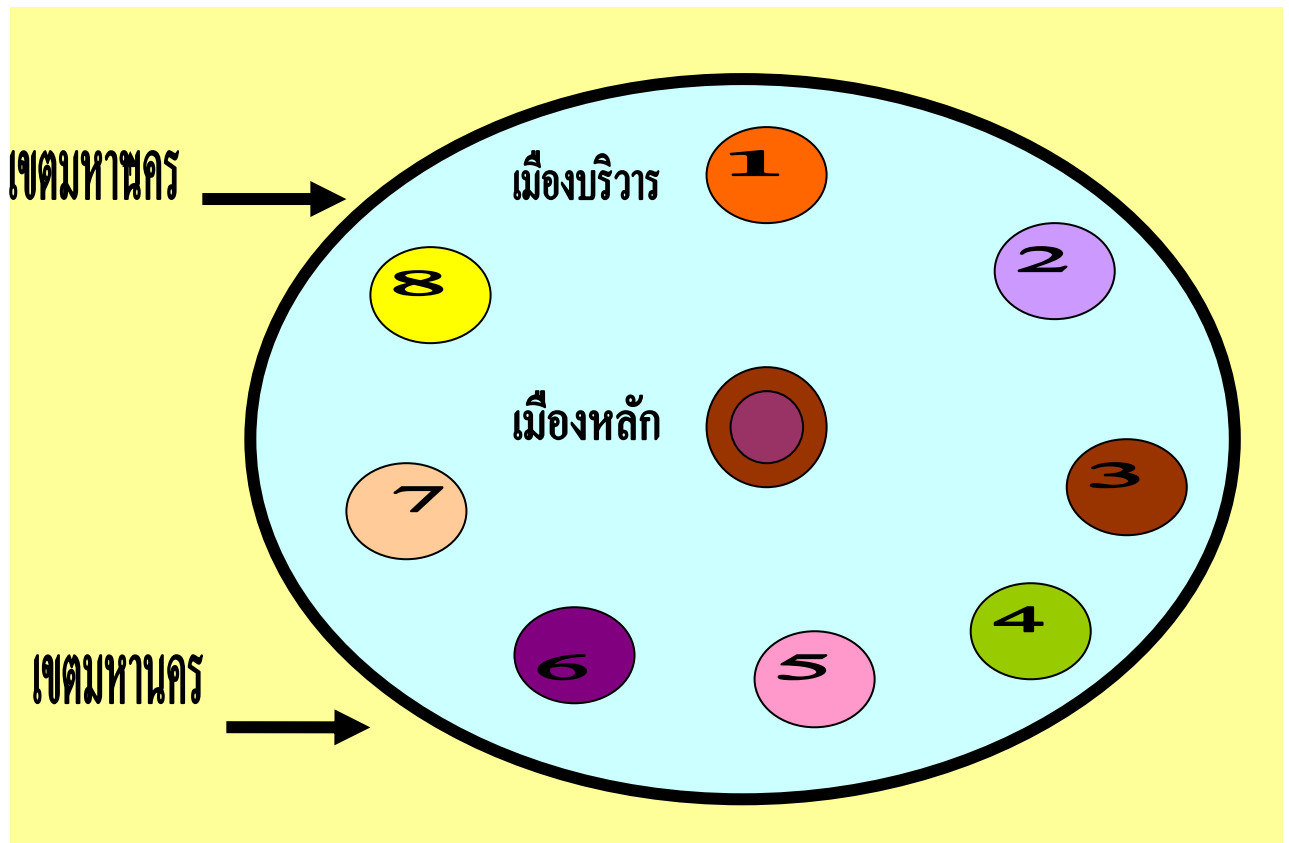
จัดสถานที่จอดรถ บริการร้านขายของที่
 ระลึกให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเยียนใน
 ช่วงเวลาสั้นๆที่มีโอกาสมาเยี่ยมชม ในกรณีที่
 นักท่องเที่ยวไม่มีโอกาสไปท่องเที่ยวชม
 ธรรมชาติที่อยู่ห่างไกลซึ่งต้องใช้เวลา
 เดินทาง มีค่าใช้จ่ายมากขึ้น

9.เขตอุตสาหกรรมชานเมือง (Estate)
 หรือเป็นนิคมอุตสาหกรรม เป็นเขตที่
 ออกแบบเป็นนิคมอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ
 ประกอบด้วยเขตโรงงาน ที่ทำงาน โรงงาน
 บำบัดน้ำเสีย ที่พักคนงาน ตลาด ศูนย์ก
 ทางสังคม วัด โรงเรียน เป็นการออกแบบ
 ชุมชนที่แตกต่างกับชุมชนแบบอื่น

นักท่องเที่ยวอาจเข้าเยี่ยมชมการออกแบบ
 ชุมชนส่วนที่เป็นบ้านพักอาศัย ระบบความ
 ปลอดภัย ระบบการกำจัดของเสีย ระบบ
 ศูนย์กลางทางสังคมที่ออกแบบสำหรับ
 บริการชุมชนในนิคมอุตสาหกรรม ระบบ
 สาธารณูปโภคที่ออกแบบเฉพาะ รวมทั้งการ
 คมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำหรือทางอากาศ
 ออกแบบมาเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ศึกษาและ
 เข้าใจระบบการทำงานของนิคม
 อุตสาหกรรมสมัยใหม่อย่างแท้จริง เป็นการ
 ออกแบบให้คนในชุมชนทำงานอยู่ในโรงงาน
 ที่มีความปลอดภัยร่วมกับครอบครัว
 นักท่องเที่ยวจะได้ชมวิธีการออกแบบชุมชน

ที่วิศวกร สถาปนิกชุมชนออกแบบเป็นชุมชน
แบบใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะไม่เหมือนกับ
ชุมชนที่อื่น

แผนภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง
เมืองหลักและเมืองบริวารเขตมหานคร
แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเมืองหลักและเมืองบริวารเขต
มหานคร

10.เขตชานเมืองเข้าไปเย็นกลับ
(Commuter) เป็นเขตชนบทรอบนอกเมืองที่
 เคยเป็นเมืองบริวาร(Satellites)มาก่อน เขต
 ชานเมืองเข้าไปเย็นกลับได้รับการผนวกให้
 เป็นปริมณฑลกับเมืองแม่ (Metropolis)

กลายเป็นเขตมหานคร (Metropolitan area)

นักท่องเที่ยว

เที่ยวจะได้ชมบรรยากาศแบบชนบทเป็นเขต
เฉพาะที่ต้องมาทำงานในเมือง หรือมาซื้อ
สินค้าในเมืองเป็นประจำ แต่มีชีวิตแยกออก
จากเมือง นักท่องเที่ยวได้เข้าชม
บรรยากาศชนบทที่ใกล้เมืองออกแบบหนึ่งที่
แตกต่างกับชุมชนที่อยู่อาศัยในเมืองใน
ช่วงเวลาสั้น

สังคมวิทยาการท่องเที่ยวและชุมชน
แสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่หลากหลายแตกต่าง
ระหว่างชุมชนชนบทและเมือง เปรียบเทียบ
ด้านกายภาพ ภูมิศาสตร์ สังคมและ

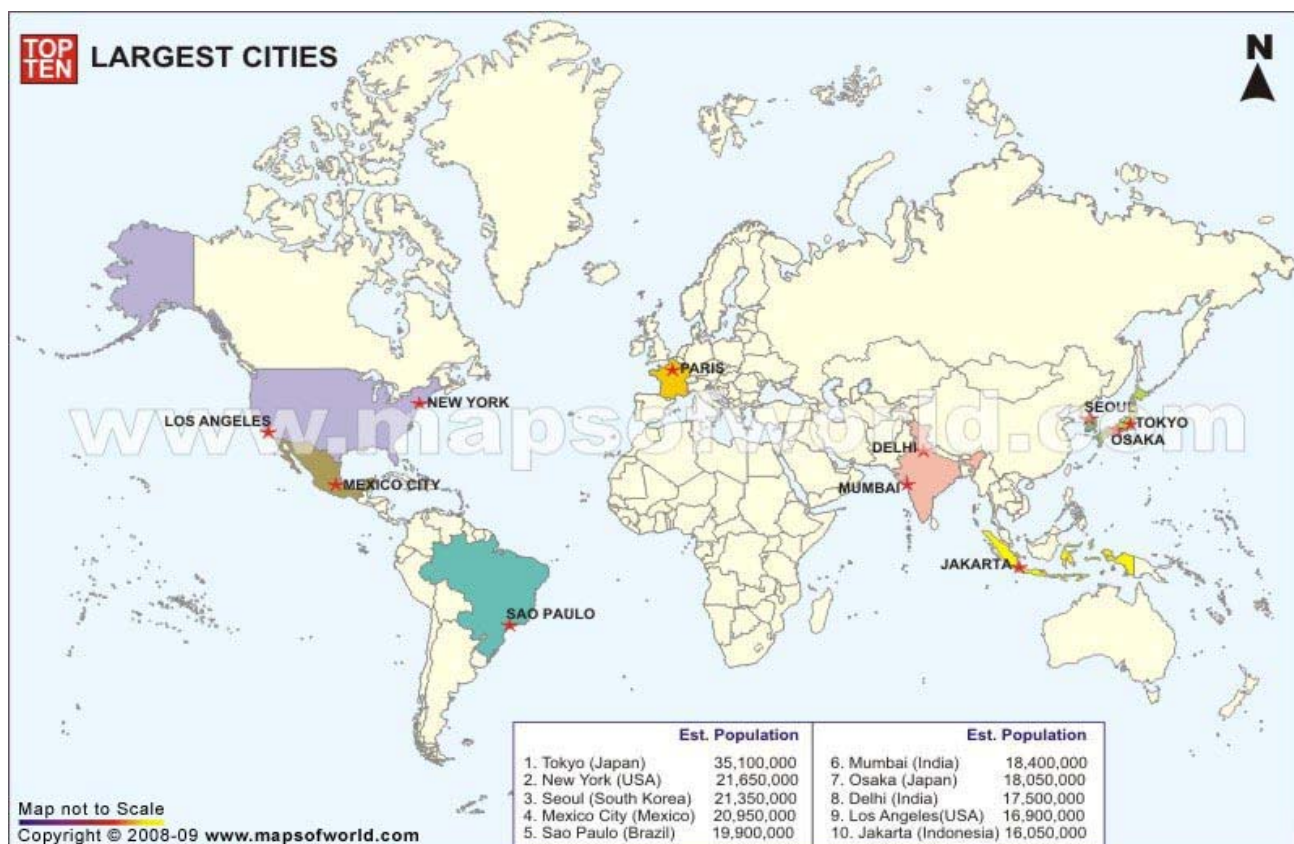
วัฒนธรรม สะท้อนให้เห็นคุณภาพชีวิตที่แท้จริงของชุมชนโลกยุคปัจจุบัน

ตารางแสดงนครใหญ่ในโลก 10 อันดับ จำแนกตามประเทศและขนาดประชากร ปี ค.ศ. 2009

นคร (Cities)	ประเทศ(Country)	ประชากร(Estimated Population)
โตเกียว	ญี่ปุ่น	35,100,000
นิวยอร์ก	สหรัฐอเมริกา	21,650,000
เซอูล	เกาหลีใต้	21,350,000
เม็กซิโก ซิตี้	เม็กซิโก	20,950,000
เซา เปาโล	บราซิล	19,900,000
มุมไบ	อินเดีย	18,400,000
โอซาก้า	ญี่ปุ่น	18,050,000
เดลี	อินเดีย	17,500,000
ลอสแอนเจลิส	สหรัฐอเมริกา	16,900,000
จาร์กาต้า	อินโดนีเซีย	16,050,000

แหล่งข้อมูล:<http://www.mapsofworld.com> เข้าถึงเมื่อวันที่ 27

มีนาคม 2552

ตารางแสดง 10 นครในโลกที่มีผู้ย้ายไปเที่ยว ปี 2007

ลำดับที่	นคร	ประเทศ
1	ซิดนีย์	ออสเตรเลีย
2	ซาน ฟรานซิสโก	สหรัฐอเมริกา
3	ฟลอเรนซ์	อิตาลี

4	เคป ทาวส์	แอฟริกาใต้
5	โรม	อิตาลี
6	กรุงเทพ ฯ	ไทย
7	นิวยอร์ก	สหรัฐอเมริกา
8	บูโนส ไอเรส	บราซิล
9	ดามัสกัส	ซีเรีย
9	Charleston, South Carolina	สหรัฐอเมริกา

แหล่งข้อมูล : <http://www.newsday.com> เข้าถึงเมื่อวันที่ 27
มีนาคม 2552

แผนที่แสดงที่ตั้งของนครต่าง ๆ ในโลก

แหล่งข้อมูล : <http://www.mapsofworld.com> เข้าถึงเมื่อวันที่ 2

เมษายน 2552

